MİLLETLERARASI SÖZLEŞME

Karar Sayısı: 5960

Türkiye Cumhuriyeti adına 24 Eylül 2014 tarihinde imzalanan ve 7360 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ekli "Cıvaya İlişkin Minamata Sözleşmesi"nin ilişik beyanla birlikte onaylanmasına, 9 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 2 nci ve 3 üncü maddeleri gereğince karar verilmiştir.

12 Ağustos 2022

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

CIVAYA İLİŞKİN MİNAMATA SÖZLEŞMESİ

Bu Sözleşme'nin Tarafları,

Cıvanın, atmosferde uzun menzilli taşınabilmesi, insan kaynaklı çevreye salındığında çevresel ortamdaki kalıcılığı, ekosistemlerde biyolojik olarak birikebilmesi ve insan sağlığı ve çevre üzerindeki olumsuz etkileri nedeniyle küresel anlamda sorun olan bir kimyasal madde olduğunu *kabul ederek,*

Birleşmiş Milletler Çevre Programı Yönetim Konseyi'nin, cıvanın etkin, etkili ve tutarlı bir şeklide yönetimi için uluslararası eylem başlatmaya ilişkin 25/5 sayılı ve 20 Şubat 2009 tarihli kararını *anımsayarak,*

Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Konferansı'nın insan sağlığına ve çevreye olan risklerine değinmek adına cıva ile ilgili küresel açıdan yasal olarak bağlayıcı belgeler üzerine yapılan görüşmelerden başarılı sonuçlar alınması için çağrıda bulunan "İstediğimiz Gelecek" adlı sonuç belgesinin 221. fıkrasını *anımsayarak,*

Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Konferansı'nın, ortak fakat farklılaştırılmış sorumlulukları dâhil Devletlerin ilgili koşulları ve yetileri ve küresel eylem ihtiyacını da içeren Rio Çevre ve Kalkınma Bildirgesi ilkelerini yeniden teyit etmesini de *anımsayarak,*

Özellikle gelişmekte olan ülkelerde, hassas grupların, özellikle kadınların, çocukların ve bunlar aracılığıyla gelecek nesillerin, cıvaya maruz kalmasından kaynaklanan sağlık sorunlarının *bilincinde olarak,*

Cıvanın biyolojik birikimi ve geleneksel gıdaların kirlenmesi nedeniyle kuzey kutup ekosistemleri ve yerli toplulukların belli hassasiyetlerini *kaydederek* ve daha genel olarak cıvanın etkilerine ilişkin olarak yerli topluluklar hakkında *endişe duyarak,*

Minamata Hastalığı ile ilgili önemli derslerin, özellikle cıva kirliliğinden kaynaklanan ciddi sağlık ve çevresel etkilerin ve cıvanın doğru bir şekilde yönetilmesine ve gelecekte bu gibi olayların önlenmesine ilişkin ihtiyacın *farkında olarak,*

Cıva yönetimi için ulusal imkânları güçlendirmek ve Sözleşme'nin etkili bir şekilde uygulanmasını teşvik etmek için, özellikle gelişmekte olan ülkeler ve ekonomileri geçiş döneminde olan ülkeler için finansal, teknik, teknolojik ve kapasite geliştirme desteğinin önemini *vurgulayarak,*

Aynı zamanda Dünya Sağlık Örgütü'nün cıva ile ilgili olarak insan sağlığını koruma faaliyetlerinin ve özellikle Tehlikeli Atıkların Sınırlarötesi Taşınımının ve Bertarafının Kontrolüne İlişkin Basel Sözleşmesi ile Bazı Tehlikeli Kimyasallar ve Pestisitlerin Uluslararası Ticaretinde Ön Bildirimli Kabul Usulüne Dair Rotterdam Sözleşmesi gibi ilgili çok taraflı çevre anlaşmalarının rollerinin *farkında olarak,*

Bu Sözleşme ile çevre ve ticaret alanındaki diğer uluslararası anlaşmaların karşılıklı olarak birbirini desteklediklerinin *farkında olarak,*

Bu Sözleşme'deki hiçbir şeyin, herhangi bir Tarafın mevcut herhangi bir uluslararası anlaşmadan kaynaklanan hak ve yükümlülüklerini etkilemeye yönelik olmadığını *vurgulayarak,*

Yukarıdaki ifadelerin, bu Sözleşme ile diğer uluslararası belgeler arasında herhangi bir hiyerarşi yaratmayı amaçlamadığını *kavrayarak,*

Bu Sözleşme'deki hiçbir şeyin, bir Tarafın yürürlükte olan uluslararası hukuk uyarınca diğer yükümlülüklerine uygun olarak insan sağlığını ve çevreyi cıva etkilerine karşı korumak amacıyla bu Sözleşme'nin hükümleri ile uyumlu olan ilave ulusal önlemler almasını önlemediğini *kaydederek,*

Aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır:

Madde 1

Amaç

Bu Sözleşme'nin amacı, insan sağlığını ve çevreyi, cıva ve cıva bileşiklerinin insan kaynaklı emisyonlarından ve salımlarından korumaktır.

Madde 2

Tanımlar

Bu Sözleşme'nin amaçları bakımından:

(a) "Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği", kısıtlı sermaye yatırımları ve üretimi olan bireysel madenciler veya küçük işletmeler tarafından yürütülen altın madenciliği anlamına gelir;

(b) "Mevcut En iyi Teknikler", cıvanın hava, su ve toprağa emisyon ve salımlarının ve bu emisyon ve salımların bir bütün olarak çevre üzerindeki etkisinin, belirli Tarafın veya bu Tarafın coğrafyasında bulunan belirli bir tesisin ekonomik ve teknik hususların hesaba katılarak önlenmesi, bunun mümkün olmadığı durumlarda ise en aza indirilmesi için en etkili olan teknikler anlamına gelir.

Bu kapsamda:

(i) "En iyi", çevrenin bir bütün olarak genelde en yüksek düzeyde korunmasını sağlayan en etkin anlamına gelir;

(ii) "Mevcut" teknikler, belirli bir Taraf ve bu Tarafın coğrafyasında bulunan belirli bir tesise ilişkin olarak, Tarafın belirlediği şekilde tesisin işletmecisinin yararlanabileceği ve Tarafın coğrafyasında kullanılır veya geliştirilir olmasına bakılmaksızın, maliyetleri ve faydaları göz önüne alındığında, ilgili sanayi sektöründe ekonomik ve teknik bakımdan uygulanabilir şartlar altında kullanılmalarına olanak tanıyan bir ölçekte geliştirilmiş teknikler anlamına gelir; ve

(iii) "Teknikler", kullanılan teknolojiyi, tesisin tasarlanma, inşa, bakım, işletme ve devreden çıkarma uygulamaları ve yöntemleri anlamına gelmektedir.

(c) "En iyi çevresel uygulamalar", çevresel kontrol önlemleri ve stratejilerinin en uygun tertibinin uygulanması anlamına gelir;

(d) "Cıva", element halindeki cıva(Hg(0), CAS No. 7439-97-6) anlamına gelir;

(e) "Cıva bileşiği", cıva atomlarından ve diğer kimyasal elementlerin bir veya daha fazla atomundan oluşan ve kimyasal reaksiyonlarla farklı bileşenlere ayrılabilen herhangi bir madde anlamına gelir;

(f) "Cıva katkılı ürün", cıva içeren veya kasıtlı olarak cıva bileşiği eklenen bir ürün veya ürün bileşiği anlamına gelir;

(g) "Taraf", bu Sözleşme'ye bağlı olmayı kabul etmiş ve kendisi için bu Sözleşme yürürlükte olan bir devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü anlamına gelir;

(h) "Katılan ve oy veren Taraflar", toplantıda hazır bulunarak olumlu veya olumsuz oy kullanan Taraflar anlamına gelir;

(i) "Birincil cıva madenciliği", aranan ana madenin cıva olduğu madencilik anlamına gelir;

(j) "Bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü", belirli bir bölgenin egemen devletleri tarafından oluşturulan ve üye Devletlerin bu Sözleşme kapsamındaki konulara ilişkin yetkilerini aktarmış oldukları ve iç kaidelerine uygun olarak bu Sözleşme'yi imzalama, taraf olma, kabul etme, onaylama veya bu Sözleşme'ye katılmaya tam olarak yetkilendirilmiş örgüt anlamına gelir; ve

(k) "İzin verilen kullanım", 3, 4, 5, 6 ve 7. maddelere uygun kullanımları içeren, ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, bu Sözleşme'ye uygun cıva veya cıva bileşiklerinin bir Tarafça herhangi bir kullanımı anlamına gelir.

Madde 3

Cıva arz kaynakları ve ticareti

1. Bu Maddenin amaçları bakımından:

(a) "Cıva"ya yapılan atıflar, cıva alaşımları da dâhil olmak üzere cıvanın ağırlıkça en az yüzde 95 cıva konsantrasyonuna sahip olacak şekilde diğer maddeler ile karışımlarını içerir; ve

(b) "Cıva bileşikleri", cıva (I) klorür (ayni zamanda kalomel olarak da bilinir), cıva (II) oksit, cıva (II) sülfat, cıva (II) nitrat, kırmızı cıva sülfür ve cıva sülfür anlamına gelmektedir.

2. Bu Maddenin hükümleri, aşağıdakiler için geçerli değildir:

(a) Laboratuvar ölçekli araştırma veya referans standardı olarak kullanılacak cıva veya cıva bileşiklerinin miktarı; veya

(b) Cıva olmayan metaller, cevherler veya kömür de dâhil olmak üzere mineral ürünler veya bu materyallerden elde edilen ürünler ve kimyasal ürünlerdeki istenmeyen miktarlar gibi ürünlerde doğal olarak bulunan eser miktarda cıva veya cıva bileşikleri; veya

(c) Cıva katkılı ürünler.

3. Taraflardan hiçbiri, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihte kendi topraklarında yapılmayan birincil cıva madenciliğine izin vermez.

4. Her bir Taraf, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihte kendi topraklarında yapılmakta olan birincil cıva madenciliğine o tarihten itibaren on beş yıla kadar bir süre için izin verir. Bu süre zarfında, bu tür madenciliklerden elde edilen cıva, yalnızca 4. maddeye uygun olarak cıva katkılı ürünlerin imalatında, 5. maddeye uygun imalat süreçlerinde kullanılır veya geri kazanımına, geri dönüşümüne, ıslahına, doğrudan yeniden kullanımına veya alternatif kullanımlara yol açmayan işlemler kullanılarak 11. madde uyarınca bertaraf edilir.

5. Taraflardan her biri:

(a) Kendi topraklarında bulunan 50 metrik tonu aşan cıva veya cıva bileşiklerinden oluşan münferit stoklarının yanı sıra, yılda 10 metrik tondan fazla stok üreten cıva tedarik kaynaklarını tespit etmeye çalışır;

(b) Klor-alkali tesislerinin kullanımdan çıkarılmasından kaynaklanan fazla cıvanın mevcut olduğu Tarafça belirlenmesi durumunda, bu cıva, 11. madde fıkra 3 (a) bendinde belirtilen çevreye duyarlı yönetime ilişkin rehbere uygun olarak geri kazanımına, geri dönüşümüne, ıslahına, doğrudan yeniden kullanım veya alternatif kullanımlara yol açmayan işlemler kullanılarak bertaraf edilmesini sağlamak için tedbirler alır.

6. Taraflardan hiçbiri, aşağıdaki durumlar haricinde cıva ihracatına izin vermez:

(a) İhracatı yapan Tarafa yazılı onayını ileten bir Tarafa sadece aşağıda kayıtlı amaçlar için:

(i) İthalatçı Tarafa bu Sözleşme uyarınca izin verilen bir kullanım; veya

(ii) 10. maddede belirtildiği üzere çevreye uyumlu geçici depolama; veya

(b) İhracatı yapan Tarafa aşağıdakileri gösteren belgeyi içeren yazılı onayını ileten ve bu Sözleşme'ye Taraf olmayan Devlete ihracat yapılması:

(i) Bu Sözleşme'ye Taraf olmayan Devlet, insan sağlığının ve çevrenin korunması ile 10. ve 11. maddelerin hükümlerine uygunluğu sağlamak için gerekli tedbirleri almıştır; ve

(ii) Bu şekilde ihraç edilen cıva, bu Sözleşme'de Taraflara izin verilen bir kullanım veya 10. maddede belirtilen çevreye duyarlı geçici depolama için kullanılacaktır.

7. Bir ihracatçı Taraf, 6. fıkranın gerektirdiği yazılı onay olarak, ithalatçı Taraf veya Sözleşme'ye Taraf olmayan Devlet tarafından Sekretarya'ya sunulan genel bir bildirime güvenir. Bu tür bir genel bildirim, ithalatçı Tarafın veya Sözleşme'ye Taraf olmayan Devletlerin onayını sağladığı şart ve koşulları belirler. Bildirim, Tarafça veya Sözleşme'ye Taraf olmayan Devlet tarafından herhangi bir zamanda iptal edilebilir. Sekretarya, tüm bu bildirimlerin kamuya açık bir kaydını tutar.

8. Sözleşme'ye Taraf olmayan Devlet, cıvanın fıkra 3 veya fıkra 5 (b) bendine göre izin verilmeyen olarak belirlenen kaynaklardan olmadığını belgelendirmediği sürece Taraflardan hiçbiri, yazılı onay verecekleri Sözleşme'ye Taraf olmayan bir Devletten cıva ithal etmesine izin vermez.

9. Fıkra 7 uyarınca genel bir onay bildirimini gönderen bir Taraf, cıva ihracatına ilişkin kapsamlı kısıtlamalar uyguladığı ve ithal edilen cıvanın çevreye duyarlı bir şekilde yönetildiğinden emin olmak için ulusal önlemler aldığı sürece 8. fıkrayı uygulamamaya karar verebilir. Söz konusu Taraf, böylesi bir karara ilişkin olarak Sözleşme'ye Taraf olmayan Devletlerden ithal edilen cıvanın miktarları ve menşei ülkeler hakkında bilgi de dâhil olmak üzere, ihracat kısıtlamalarını ve ulusal mevzuat tedbirlerini açıklayan bilgileri içeren bir bildirimi Sekretarya'ya sunar. Sekretarya, tüm bu bildirimlerin kamuya açık bir kaydını tutar. Uygulama ve Uyum Komitesi, bu bildirimleri ve destekleyici bilgileri 15. madde uyarınca gözden geçirir ve değerlendirir ve gerektiğinde Taraflar Konferansına tavsiyelerde bulunabilir.

10. Fıkra 9'da belirtilen usul, Taraflar Konferansının ikinci toplantısının sonuçlanmasına kadar geçerli olur. Bu tarihten sonra söz konusu usul, Taraflar Konferansı toplantıya katılan ve oy kullanan Tarafların basit çoğunluğu ile aksi yönde karar vermediği sürece Taraflar Konferansının ikinci toplantısının sonuçlanmasından önce 9. paragraf uyarınca bir bildirimde bulunan Taraf hariç geçerli olmaz.

11. Taraflardan her biri 21. madde uyarınca sunulan raporlarına, bu Maddenin gereklerinin yerine getirildiğini gösteren bilgileri dâhil etmelidir.

12. Taraflar Konferansı ilk toplantısında özellikle fıkra 5 (a), 6 ve 8'e ilişkin olarak bu maddeyle ilgili daha fazla rehberlik sağlar ve 6. fıkranın (b) bendinde ve 8. fıkrada belirtilen belgenin gerekli içeriğini geliştirir ve kabul eder.

13. Taraflar Konferansı, belirli cıva bileşiklerinin ticaretinin bu Sözleşme'nin amacından ödün verip vermediğini değerlendirir ve belirli cıva bileşiklerinin, 27. maddeye uygun olarak kabul edilen ilave bir ekte listelenmesiyle, 6. ve 8. fıkralara tabi olup olmayacağını dikkate alır.

Madde 4
Cıva katkılı ürünler

1. Ek A'da istisna belirtilmesi veya Tarafın 6. Madde uyarınca kayıtlı bir muafiyeti olması haricinde Taraflardan hiçbiri, uygun önlemleri alarak, belirtilen aşamalı olarak kaldırma tarihinden sonra Ek A'nın I. Bölümünde listelenen cıva katkılı ürünlerin imalatını, ithalatını veya ihracatını yapmaya izin vermez.

2. Bir Taraf, 1. fıkraya alternatif olarak, Ek A'daki değişikliğin onaylanma anında veya yürürlüğe girmesiyle birlikte, Ek A Bölüm I'de listelenen ürünlere yönelik farklı önlemler veya stratejiler uygulayacağını belirtebilir. Bir Taraf ancak Ek A Bölüm I'de listelenen ürünlerin büyük çoğunluğunun imalat, ithalat ve ihracatını önemsiz olabilecek kadar düşük seviyeye düşürdüğünü ispatlayabilirse ve Sekretarya'ya bu alternatifi kullanım kararını bildirdiği sırada Ek A Bölüm I'de listelenmeyen ek ürünlerdeki cıvanın kullanımını azaltmak için önlemler veya stratejiler uyguladıysa bu alternatifi seçebilir. Buna ek olarak, bu alternatifi seçen bir Taraf:

(a) İlk fırsatta Taraflar Konferansına, gerçekleştirilen azaltım miktarlarını da içeren uygulanan önlemlerin veya stratejilerin açıklamasını rapor eder;

(b) Ek A Bölüm I'de listelenen ve bir önemsiz olabilecek kadar düşük seviyeye değerinin henüz elde edilmemiş herhangi bir üründe cıvanın kullanımını azaltmak için önlemler veya stratejiler uygulayacaktır;

(c) Daha fazla azaltıma ulaşmak için ilave tedbirleri göz önünde bulundurur; ve

(d) Bu alternatifin seçildiği herhangi bir ürün kategorisi için 6. Madde uyarınca muafiyet talebinde bulunmaz.

Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıl içerisinde Taraflar Konferansı, 8. fıkra kapsamındaki inceleme sürecinin bir parçası olarak, bu fıkra kapsamında alınan tedbirlerin ilerlemesini ve etkinliğini gözden geçirir.

3. Taraflardan her biri, Ek A Bölüm II'de listelenen cıva katkılı ürünler için öngörülen hükümlere uygun önlemler alır.

4. Sekretarya, Taraflarca sağlanan bilgilere dayanarak cıva katkılı ürünler ve bunların alternatifleri hakkında bilgi toplar ve muhafaza eder ve bu bilgileri kamuya açık hale getirir. Sekretarya, Taraflarca sunulan diğer ilgili bilgileri de kamuya açık hale getirir.

5. Taraflardan her biri, bu Maddeye göre imalatı, ithalatı ve ihracatına izin verilmeyen cıva katkılı ürünlerin, bir araya getirilmiş ürünlere dâhil edilmesini önlemek için tedbirler alır.

6. Taraflardan hiç biri, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten önce cıva katkılı ürünlerin bilinen bir kullanımı kapsamında yer almayan cıva katkılı ürünlerin üretimini ve ticarette dağıtımını, ürünün risk ve fayda değerlendirmesinin, insan sağlığına ve çevreye ilişkin fayda göstermiyorsa, desteklemez. Bir Taraf, böylesi bir ürünün insan sağlığına ve çevreye ilişkin riskleri ve yararları hakkında herhangi bir bilgi de dâhil olmak üzere, bu tür ürünler hakkında Sekretarya'ya gerekli bilgileri sağlar. Sekretarya, bu tür bilgileri halka açık hale getirir.

7. Herhangi bir Taraf, cıva katkılı bir ürünün Ek-A'da listelenmesi için Sekretarya'ya teklif sunabilir; bu teklif, 4. fıkra kapsamındaki bilgiler dikkate alınarak, kullanılabilirlik, teknik ve ekonomik fizibilite ile çevresel ve sağlık riskleri ile cıva içermeyen alternatiflerin yararları ile ilgili bilgileri içerir.

8. Taraflar Konferansı, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde Ek A'yı gözden geçirir ve 27. Madde doğrultusunda söz konusu Ek'te değişiklikler yapmayı düşünebilir.

9. Fıkra 8'e istinaden Ek A gözden geçirilirken Taraflar Konferansı en azından şu hususları dikkate alır:

(a) 7. fıkraya göre sunulan herhangi bir teklif;

(b) 4. fıkra uyarınca mevcut kılınan bilgiler; ve

(c) Çevresel ve insan sağlığı riskleri ve faydaları göz önüne alınarak, teknik ve ekonomik olarak uygulanabilir, cıva içermeyen alternatiflerin Taraflar için kullanılabilir olması.

Madde 5

Cıva veya cıva bileşiklerinin kullanıldığı üretim işlemleri

1. Bu Maddenin ve Ek B'nin amaçları doğrultusunda cıva veya cıva bileşiklerinin kullanıldığı üretim işlemleri, cıva katkılı ürünleri kullanan işlemleri, cıva katkılı ürünlerin imalatı için işlemleri veya cıva içerikli atıkları işleyen işlemleri içermez.

2. Taraflardan hiçbiri, uygun önlemleri alarak, Ek B Bölüm I'de listelenen üretim işlemlerinde, farklı işlemler için bu Ekte belirtilen aşamalı olarak kaldırma tarihinden sonra cıva veya cıva bileşiklerinin kullanılmasına izin vermez; bu durum, 6. Madde uyarınca kayıtlı bir muafiyeti olan Taraf için geçerli değildir.

3. Taraflardan her biri, Ek B Bölüm II'de listelenen işlemlerde cıva veya cıva bileşiklerinin kullanımını, bu Ek'te belirtilen hükümlere uygun olarak sınırlamak için önlemler alır.

4. Sekretarya, Taraflarca sağlanan bilgilere dayanarak cıva veya cıva bileşikleri ve bunların alternatiflerini kullanan işlemler hakkında bilgi toplar ve korur ve bu bilgileri kamuya açık hale getirir. Diğer ilgili bilgiler Taraflarca da sunulabilir ve Sekretarya tarafından kamuya açık hale getirilir.

5. Ek B'de listelenen üretim işlemlerinde cıva veya cıva bileşiklerini kullanan bir veya birden fazla tesise sahip olan Taraflardan her biri:

(a) Bu tesislerden cıva veya cıva bileşiklerinin emisyonlarını ve salımlarını ele almak için tedbirler alır;

(b) 21. Madde uyarınca sunulan raporlarına bu fıkraya uygun olarak alınan tedbirlere ilişkin bilgi ekler; ve

(c) Kendi topraklarında, Ek B'de listelenen işlemler için cıva veya cıva bileşiklerini kullanan tesisleri tanımlamak ve söz konusu tesislerin türüne, sayısına ve bu tesislerde kullanılan cıva ve cıva bileşiklerinin tahmini yıllık miktarına ilişkin bilgileri, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç yıl içerisinde Sekretarya'ya sunmaya gayret eder. Sekretarya, bu tür bilgileri halka açık hale getirir.

6. Taraflardan hiçbiri, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten önce mevcut olmayan bir tesiste Ek B'de listelenen imalat işlemleri kullanılarak cıva veya cıva bileşiklerinin kullanılmasına izin vermez. Bu tesisler için herhangi bir muafiyet uygulanmaz.

7. Taraflardan hiçbiri, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten önce mevcut olmayan ve cıva veya cıva bileşiklerinin kasıtlı olarak kullanıldığı başka bir üretim işlemini kullanan herhangi bir tesisin geliştirilmesini teşvik etmez. Üretim işleminin ciddi çevresel yarar ve sağlık yararı sağladığı ve teknik ve ekonomik açıdan uygulanabilir cıva içermeyen alternatif işlem olmadığı, Taraflar Konferansını tatmin edecek şekilde gösterilebiliyor ise, istisna uygulanabilir.

8. Taraflar, ilgili yeni teknolojik gelişmeler, ekonomik ve teknik olarak uygulanabilir cıva içermeyen alternatifler hakkında ve Ek B'de listelenen üretim işlemlerinde mümkünse cıva ve cıva bileşiklerinin kullanımlarını ve bu işlemlerden kaynaklanan cıva ve cıva bileşiklerinin emisyon ve salımlarını azaltmak için mümkün olan önlem ve teknikler hakkında bilgi alışverişinde bulunmaya teşvik edilir.

9. Taraflardan herhangi biri, cıva veya cıva bileşiklerinin kullanıldığı bir üretim işlemini listeye eklenmesi amacıyla Ek B'yi değiştirme önerisi sunabilir. Bu öneri, cıva içermeyen işletim alternatiflerinin kullanılabilirliği, teknik ve ekonomik olarak uygulanabilirliği ile çevresel ve sağlık riskleri ve faydalarına ilişkin ilgili bilgileri içerir.

10. Taraflar Konferansı, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde Ek B'yi gözden geçirir ve 27. Madde doğrultusunda söz konusu Ek'te değişiklikler yapmayı değerlendirebilir.

11. Fıkra 10'a istinaden Ek B gözden geçirilirken Taraflar Konferansı en azından şu hususları dikkate alır:

(a) 9. fıkraya göre sunulan herhangi bir teklif;

(b) 4. fıkra uyarınca mevcut kılınan bilgiler; ve

(c) Taraflar için, çevresel ve insan sağlığı riskleri ve faydaları göz önüne alınarak, teknik ve ekonomik olarak uygulanabilir, cıva içermeyen alternatiflerin kullanılabilirliği.

Madde 6

Tarafların talebi halinde muafiyetler

1. Herhangi bir Devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü, Ek A ve Ek B'de listelenen aşamalı olarak kaldırma tarihlerinden itibaren bir veya daha fazla muafiyet (bundan sonra "muafiyet" olarak anılacaktır) için Sekretaya'ya aşağıdaki durumlarda yazılı bildirimde bulunarak kayıt yaptırabilir:

(a) Bu Sözleşme'ye Taraf olma; veya

(b) Ek A'da yapılacak bir değişiklikle eklenen cıva katkılı ürünler veya Ek B'de yapılacak bir değişiklikle eklenen imalat sürecinde cıva kullanılan işlemler söz konusu olduğunda uygulanabilir değişikliğin Taraf için yürürlüğe giriş tarihinden geç olmaması

Bu kayıtlarda, Taraf'ın muafiyet ihtiyacını açıklayan bir ifade yer almalıdır.

2. Bir muafiyet, Ek A veya Ek B'de listelenen bir kategori için veya herhangi bir Devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü tarafından tanımlanan bir alt kategori için kaydedilebilir.

3. Bir veya daha fazla muafiyeti bulunan her bir Taraf, bir kayıtta tanımlanır. Sekretarya, kayıt oluşturup muhafaza eder ve kamuya açık hale getirir.

4. Kayıt aşağıdakileri içerir:

(a) Bir veya daha fazla muafiyeti olan Tarafların bir listesi;

(b) Her bir Taraf için kaydedilen muafiyet veya muafiyetler; ve

(c) Her muafiyetin sona erme tarihi.

5. Kayıtta bir Tarafça daha kısa bir süre belirtilmediği sürece, 1. fıkraya göre tüm muafiyetler, Ek A veya Ek B'de belirtilen ilgili aşamalı olarak azaltma tarihinden beş yıl sonra sona erer.

6. Taraflar Konferansı, bir Tarafın talebi üzerine, daha kısa bir süre talep etmediği sürece bir muafiyet süresinin beş yıl uzatılmasına karar verebilir. Kararını verirken, Taraflar Konferansı aşağıdaki hususları dikkate alır:

(a) Tarafın hazırlayacağı, muafiyet süresinin uzatılmasını gerekçelendiren ve muafiyet gerekliliğini ortadan kaldırmak için gerçekleştirilen ve planlanan faaliyetleri içeren bir rapor;

(b) Cıva içermeyen veya muaf kullanımdan daha az cıva tüketimini içeren alternatif ürünlerin ve işlemlerin kullanılabilirliğini içeren mevcut bilgiler; ve

(c) Çevreye duyarlı şekilde cıvanın depolanması ve cıva atıklarının bertaraf edilmesi için planlanan veya yürürlükte olan faaliyetler.

Muafiyet, ürün başına aşamalı olarak kaldırma tarihi için yalnızca bir defa uzatılabilir.

7. Bir Taraf, herhangi bir zamanda Sekretarya'ya yazılı bildirimde bulunarak muafiyeti geri çekebilir. Bir muafiyetin geri çekilmesi, bildirimde belirtilen tarihte yürürlüğe girer.

8. Fıkra 1'e bağlı kalmaksızın, hiçbir Devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü, Ek A veya B'de listelenen ilgili ürünün veya işlemin aşamalı olarak kaldırma tarihinden beş yıl sonra, bir veya birden fazla Taraf, 6. fıkraya istinaden bir uzatma alan bu ürüne veya işleme ilişkin bir muafiyet için kayıtlı olmadığı sürece muafiyet talep edemez. Böyle bir durumda, bir Devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü, fıkra 1 (a) ve (b) bentlerinde belirtilen zamanlarda, o ürün veya işlem için bir muafiyet kaydettirebilir ve bu muafiyet, ilgili aşamalı olarak kaldırma tarihinden itibaren on yıl süre ile geçerlidir.

9. Hiçbir Tarafın, Ek A veya B'de listelenen bir ürünün veya işlemin aşamalı olarak kaldırma tarihinden itibaren 10 yıl sonra herhangi bir zamanda bir muafiyeti olamaz.

Madde 7

Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği

1. Bu Maddede ve Ek C'de yer alan önlemler, cevherden altın çıkarmak için cıva ile amalgamlamanın kullanıldığı zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işleme için uygulanır.

2. Bölgesinde bu Maddeye tabi zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işlemesine sahip olan her bir Taraf, bu tür madencilik ve işlemede cıva ve cıva bileşiklerinin kullanımını ve bu tür faaliyetlerden kaynaklanan cıva emisyonların ve salımların azaltılması ve mümkün olduğunda ortadan kaldırılması için gerekli önlemleri alır.

3. Taraflar, zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işlemesinin kendi topraklarında önemsiz sayılabilecek düzeyden daha fazla olduğunu tespit ettikleri zaman Sekretarya'yı bilgilendirirler. Böyle durumlarda Taraf:

(a) Ek C uyarınca ulusal bir eylem planı hazırlar ve uygular;

(b) Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden en geç üç yıl içerisinde veya Sekretarya'ya bildirimde bulunmasından üç yıl sonra (hangisi daha sonra ise) ulusal eylem planını, Sekretarya'ya sunar ve

(c) Bundan sonra, bu Madde kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirirken kaydedilen ilerlemenin her üç yılda bir gözden geçirilmesini sağlar ve bu değerlendirmeleri 21. Madde uyarınca sunulan raporlarına ekler.

4. Taraflar, bu Maddenin amaçlarına ulaşmak için birbirleriyle ve ilgili hükümetler arası kuruluşlarla ve diğer kuruluşlarla işbirliği yapabilirler. Bu tür işbirliği, aşağıdakileri içerebilir:

(a) Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işlemesinde kullanılmak üzere cıva veya cıva bileşiklerinin derivasyonunu önlemek için stratejilerin geliştirilmesi;

(b) Eğitim, sosyal yardım ve kapasite geliştirme girişimleri;

(c) Sürdürülebilir cıva içermeyen alternatif uygulamalara yönelik araştırmaların desteklenmesi;

(d) Teknik ve mali yardım sağlanması;

(e) Bu Maddeye göre taahhütlerinin uygulanmasına yardımcı olmak için ortaklıklar; ve

(f) Bilgiyi, en iyi çevresel uygulamaları ve çevresel, teknik, toplumsal ve ekonomik açıdan uygun olan alternatif teknolojileri geliştirmek için var olan bilgi değişim mekanizmalarının kullanılması.

Madde 8

Emisyonlar

1. Bu Madde, Ek D'de listelenen kaynak kategorilerinde yer alan noktasal kaynaklardan ortaya çıkan emisyonların kontrolüne yönelik tedbirler aracılığıyla atmosfere cıva ve cıva bileşiklerinin emisyonlarını, sıklıkla "toplam cıva" olarak bahsedilir, kontrol etmek ve mümkün olduğunda azaltmakla ilgilidir.

2. Bu Maddenin amaçları bakımından:

(a) "Emisyonlar", atmosfere cıva veya cıva bileşiklerinin emisyonu anlamına gelir;

(b) "İlgili kaynak", Ek D'de listelenen kaynak kategorilerinden birinde yer alan bir kaynak anlamına gelir. Bir Taraf, seçmesi halinde, Ek D'de listelenen bir kaynak kategorisinde yer alan kaynakları belirlemek için, o kategorideki emisyonların en az %75'ini içermesi koşuluyla kriterler oluşturabilir;

(c) "Yeni kaynak", Ek D'de listelenen bir kategorideki ilgili herhangi bir kaynağı ifade eder ve bu kaynağın kurulumu veya büyük ölçüde değişikliği, aşağıdakilerin yapıldığı tarihten en az bir yıl sonra başlatılır:

(i) İlgili Taraf için bu Sözleşme'nin yürürlüğe girmesi; veya

(ii) Kaynağın yalnızca değişiklik nedeniyle bu Sözleşme hükümlerine tabi hale geldiği durumlarda, Ek D'deki değişikliğin ilgili Taraf için yürürlüğe girmesi;

(d) "Büyük ölçüde değişiklik", yan ürünlerin geri kazanılmasından kaynaklanan emisyon değişiklikleri hariç olmak üzere ilgili bir kaynağın, emisyonlarda önemli bir artışa neden olan modifikasyonu anlamına gelir. Bir değişikliğin önemli olup olmadığına Taraf karar verir;

(e) "Mevcut kaynak", yeni bir kaynak olmayan herhangi bir ilgili kaynak anlamına gelir;

(f) "Emisyon sınır değeri", bir noktasal kaynaktan yayılan cıva veya cıva bileşiklerinin konsantrasyon, kütle veya emisyon oranındaki, genellikle "toplam cıva" olarak ifade edilen bir sınır anlamına gelir.

3. İlgili kaynaklara sahip bir Taraf, emisyonları kontrol altına alacak tedbirleri alır ve emisyonları kontrol altına almak için alınacak önlemleri ve bunun beklenen hedeflerini, amaçlarını ve sonuçlarını ortaya koyan ulusal bir plan hazırlayabilir. Herhangi bir plan, Sözleşme'nin bu Taraf için yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört yıl içinde Taraflar Konferansına sunulur. Bir Taraf, 20. Madde uyarınca bir uygulama planı geliştirirse, Taraf bu fıkraya uygun olarak hazırladığı plana bunu dâhil edebilir.

4. Yeni kaynaklar için Taraflardan her biri, mümkün olan en kısa sürede, ancak Sözleşme'nin o Taraf için yürürlüğe girme tarihinden sonra beş yıldan daha geç olmamak üzere, emisyonları kontrol etmek ve mümkün olduğunda azaltmak için mevcut en iyi tekniklerin ve en iyi çevresel uygulamaların kullanılmasını talep eder. Bir Taraf, mevcut en iyi tekniklerin uygulanması ile tutarlı emisyon sınır değerlerini kullanabilir.

5. Mevcut olan kaynaklar için Taraflardan her biri, ulusal durumlarını, ekonomik ve teknik fizibiliteyi, önlemlerin finansal anlamda karşılanabilirliğini hesaba katarak aşağıdaki önlemlerden birini veya tamamını ulusal planlarına dâhil eder ve bunları, Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on yıldan daha geç olmamak kaydıyla gerçekleştirir:

(a) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan emisyonların kontrol altına alınması ve mümkün olduğunda azaltılması için sayısal bir hedef;

(b) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan emisyonların kontrol altına alınması ve mümkün olduğunda azaltılması için emisyon sınır değerleri;

(c) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan emisyonların kontrolünde mevcut en iyi tekniklerin ve en iyi çevresel uygulamaların kullanılması;

(d) Cıva emisyonlarının kontrolü için ortak fayda sağlayacak bir çoklu kirletici kontrol stratejisi;

(e) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan emisyonları azaltmak için alternatif önlemler.

6. Taraflar tüm ilgili mevcut kaynaklara aynı önlemleri uygulayabilir veya farklı kaynak kategorileri için farklı önlemler alabilirler. Amaç, zamanla emisyonların azaltılmasında makul bir ilerleme sağlamak için bu önlemlerin Taraflarca uygulanmasıdır.

7. Taraflardan her biri, mümkün olan en kısa sürede ve Sözleşme'nin kendisi için yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde ilgili kaynaklardan ortaya çıkan emisyonların envanterini çıkarır ve devam ettirir.

8. Taraflar Konferansı, ilk toplantısında aşağıda yer alan konularla ilgili rehberleri kabul eder:

(a) Yeni ve mevcut kaynaklar arasındaki farkı ve çapraz medya etkilerini en aza indirgeme ihtiyacı göz önüne alınarak mevcut en iyi teknikler ve en iyi çevre uygulamaları; ve

(b) Özellikle amaçları belirleme ve emisyon sınır değerlerini belirleme konusunda 5. fıkrada belirtilen tedbirlerin uygulanmasında Taraflara destek.

9. Taraflar Konferansı, mümkün olan en kısa sürede aşağıda yer alan konularla ilgili rehberleri kabul eder:

(a) Tarafların fıkra 2 (b) bendi uyarınca geliştirebilecekleri kriterler;

(b) Emisyonların envanterlerini hazırlama metodolojisi.

10. Taraflar Konferansı, 8. ve 9. fıkraya uygun olarak geliştirilen rehberleri gözden geçirmeye devam eder ve uygun şekilde günceller. Taraflar, bu Maddenin ilgili hükümlerini uygulamak için rehberleri dikkate alır.

11. Her bir Taraf, 21. Maddeye uygun olarak sunulan raporlarına bu Maddenin uygulanmasına ilişkin bilgileri, özellikle de 4-7. fıkralarına uygun olarak alınan tedbirlere ilişkin bilgi ve önlemlerin etkinliğini dâhil eder.

Madde 9
Salımlar

1. Bu Madde, bu Sözleşme'nin diğer Maddelerinde ele alınmayan ilgili noktasal kaynaklardan, toprak ve suya olan genellikle "toplam cıva" olarak ifade edilen cıva ve cıva bileşiklerinin salımını kontrol etmek ve mümkün olduğunda azaltmakla ilgilidir.

2. Bu Maddenin amaçları bakımından:

(a) "Salımlar", cıva veya cıva bileşiklerinin toprağa veya suya olan salımları anlamına gelir;

(b) "İlgili kaynak", bir Tarafça tanımlanan ve bu Sözleşme'nin diğer hükümlerinde ele alınmayan salımın önemli bir insan kaynaklı noktasal kaynak anlamına gelir;

(c) "Yeni kaynak", söz konusu Taraf için bu Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten en az bir yıl sonra kurulan veya büyük ölçüde değişikliğe uğrayan herhangi bir kaynak anlamına gelir;

(d) "Büyük ölçüde değişiklikler", yan ürünlerin geri kazanılmasından kaynaklanan salım değişiklikleri hariç olmak üzere, salımlarda önemli bir artışa neden olan ilgili bir kaynağın modifikasyonu anlamına gelir. Bir değişikliğin önemli olup olmadığına Taraf karar verir;

(e) "Mevcut kaynak", yeni bir kaynak olmayan herhangi bir ilgili kaynak anlamına gelir;

(f) "Salım sınır değeri", bir noktasal kaynaktan yayılan cıva veya cıva bileşiklerinin konsantrasyon, kütle veya emisyon oranındaki, genellikle "toplam cıva" olarak ifade edilen bir sınır anlamına gelir.

3. Taraflardan her biri, Sözleşme'nin kendisi için yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç yıl içinde ve daha sonra düzenli olarak, ilgili noktasal kaynak kategorilerini tanımlar.

4. İlgili kaynaklara sahip bir Taraf salımları kontrol altına alacak tedbirleri alır ve salımları kontrol altına almak için alınacak önlemleri ve bunun beklenen hedeflerini, amaçlarını ve sonuçlarını "ortaya koyan ulusal bir plan hazırlayabilir. Herhangi bir plan, Sözleşme'nin bu Taraf için yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört yıl içinde Taraflar

Konferansına sunulur. Bir Taraf, 20. Madde uyarınca bir uygulama planı geliştirirse, Taraf bu fıkraya uygun olarak hazırladığı plana bunu dâhil edebilir.

5. Tedbirler, uygun görüldüğü şekilde, aşağıdakilerden bir veya daha fazlasını içerir:

(a) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan salımların kontrol altına alınması ve mümkün olduğunda azaltılması için salım sınır değerleri;

(b) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan salımların kontrolünde mevcut en iyi tekniklerin ve en iyi çevresel uygulamaların kullanılması;

(c) Cıva salımlarının kontrolü için ortak fayda sağlayacak bir çoklu kirletici kontrol stratejisi;

(d) İlgili kaynaklardan ortaya çıkan salımları azaltmak için alternatif önlemler.

6. Taraflardan her biri, mümkün olan en kısa sürede ve Sözleşme'nin kendisi için yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde ilgili kaynaklardan ortaya çıkan salımların envanterini çıkarır ve devam ettirir.

7. Taraflar Konferansı, mümkün olan en kısa sürede aşağıda yer alan konularla ilgili rehberleri kabul eder:

(a) Yeni ve mevcut kaynaklar arasındaki farkı ve çapraz medya etkilerini en aza indirgeme ihtiyacı göz önüne alınarak mevcut en iyi teknikler ve en iyi çevre uygulamaları;

(b) Salım envanterlerini hazırlama metodolojisi.

8. Taraflardan her biri, 21. Maddeye uygun olarak sunulan raporlarına bu Maddenin uygulanmasına ilişkin bilgileri, özellikle de 3-6. fıkralara uygun olarak alınan tedbirlere ilişkin bilgi ve önlemlerin etkinliğini dâhil eder.

Madde 10

Atık cıva dışında cıvanın çevreye duyarlı olarak geçici depolanması

1. Bu Madde, 11. Maddede belirtilen cıva atıkları tanımına girmeyen ve 3. Maddede tanımlanan cıva ve cıva bileşiklerinin geçici depolanması için geçerlidir.

2. Taraflardan her biri, bu Sözleşme kapsamında bir Tarafa izin verilen kullanım amacıyla bu tür cıva ve cıva bileşiklerinin geçici depolanmasının, tüm rehberler hesaba katılarak çevreye duyarlı bir şekilde ve 3. fıkra uyarınca benimsenen tüm gerekliliklere uygun olarak gerçekleştirilmesini sağlamak için gerekli önlemleri alır.

3. Taraflar Konferansı, Tehlikeli Atıkların Sınırlarötesi Taşınımının ve Bertarafının Kontrolüne İlişkin Basel Sözleşmesi ve diğer ilgili rehberler kapsamında geliştirilen ilgili rehberleri dikkate alarak, bu tür cıva ve cıva bileşiklerinin çevreye duyarlı olarak geçici depolanmasına ilişkin rehber dokümanları kabul eder. Taraflar Konferansı, 27. Madde gereğince bu Sözleşme'ye ilave bir ekte geçici depolama gerekliliklerini kabul edebilir.

4. Taraflar, bu tür cıva ve cıva bileşiklerinin çevreye duyarlı olarak depolanması için kapasite geliştirmeyi arttırmak üzere, gerektiğinde birbirleriyle ve ilgili hükümetler arası kuruluşlarla ve diğer kuruluşlarla işbirliği yaparlar.

Madde 11

Cıva atıkları

1. Tehlikeli Atıkların Sınırlarötesi Taşınımının ve Bertarafının Kontrolüne İlişkin Basel Sözleşmesi'nin ilgili tanımları, bu Sözleşme kapsamında yer alan atıklar için Basel Sözleşmesi Tarafları için geçerlidir. Bu Sözleşme'ye taraf olan ancak Basel Sözleşmesi'ne taraf olmayan Taraflar, bu tanımları bu Sözleşme kapsamındaki atıklara uygulanan rehber olarak kullanırlar.

2. Bu Sözleşme'nin amaçları bakımından cıva atıkları, Basel Sözleşmesi'nin ilgili kurumları ile uyumlu bir şekilde işbirliği içinde, Taraflar Konferansı tarafından tanımlanan ilgili eşik değerlerin üstünde bir miktarda ve ulusal mevzuat veya bu Sözleşme hükümleri uyarınca bertaraf edilmiş, bertaraf edilmesi planlanan veya bertaraf edilmesi gereken

(a) Cıva veya cıva bileşiklerinden oluşan;

(b) Cıva veya cıva bileşiklerini içeren; veya

(c) Cıva veya cıva bileşikleriyle kirletilmiş;

madde veya nesneler anlamına gelir. Bu tanım, birincil cıva madenciliği haricinde madencilikteki toprak örtüsünü, atık kaya ve madencilik atıklarını Taraflar Konferansı tarafından tanımlanan eşik değerleri üzerinde cıva veya cıva bileşiklerini içermedikleri sürece hariç tutmaktadır.

3. Taraflardan her biri,

(a) Cıva atıklarının Basel Sözleşmesi uyarınca geliştirilen rehberler ve Taraflar Konferansının 27. Madde uyarınca ilave bir ek olarak kabul edecekleri gereklilikleri (gereklilikler geliştirirken Taraflar Konferansı, Tarafların atık yönetimi yönetmelik ve programlarını dikkate alır) dikkate alarak çevreye duyarlı bir şekilde yönetilmesi;

(b) Cıva atıklarının, sadece bir Tarafa bu Sözleşme kapsamında izin verilen kullanım için veya 3. fıkranın (a) bendi uyarınca çevreye duyarlı bir şekilde bertarafı için geri kazanılması, geri dönüştürülmesi, ıslah edilmesi veya doğrudan yeniden kullanılması;

(c) Basel Sözleşmesi'ne Taraf ülkeler için, cıva atıklarının bu Maddenin ve Sözleşme'nin hükümlerine uygun olarak çevreye duyarlı şekilde bertarafı amacı dışında, uluslararası sınırlar boyunca taşınmaması (Basel Sözleşmesi'nin uluslararası sınırlardaki taşımacılık için geçerli olmadığı durumlarda, bir Taraf böyle bir taşımaya ancak ilgili uluslararası kurallar, standartlar ve rehberleri dikkate alarak izin verir.)

için uygun önlemleri alır.

4. Taraflar Konferansı, 3. fıkranın (a) bendinde belirtilen rehberlerin gözden geçirilmesi ve uygunsa güncellenmesi için Basel Sözleşmesi'nin ilgili kurumları ile yakın işbirliği yapmaya çalışır.

5. Taraflar, cıva atıklarının çevreye duyarlı bir şekilde yönetilmesi için küresel, bölgesel ve ulusal kapasitenin geliştirilmesi ve sürdürülmesi için birbirleriyle, ilgili hükümetler arası kuruluşlarla ve diğer kuruluşlarla işbirliği yapmaya teşvik edilmektedir.

Madde 12
Kirlenmiş sahalar

1. Taraflardan her biri, cıva veya cıva bileşikleriyle kirlenmiş sahaların belirlenmesi ve değerlendirilmesi için uygun stratejilerin geliştirilmesine gayret gösterir.

2. Bu alanların oluşturduğu riskleri azaltmak için yapılacak herhangi bir eylem, mümkünse, içerdiği cıva ya da cıva bileşiklerinin insan sağlığına ve çevreye olan riskinin değerlendirildiği çevreye duyarlı bir şekilde uygulanır.

3. Taraflar Konferansı, aşağıdakiler için yöntemler ve yaklaşımlar içerebilecek kirlenmiş sahaların yönetimi hakkında rehber edinir:

(a) Sahanın tespiti ve karakterizasyonu;

(b) Kamuoyunun dâhil edilmesi;

(c) İnsan sağlığı ve çevresel risk değerlendirmeleri;

(d) Kirlenmiş sahaların oluşturduğu riskleri yönetmek için seçenekler;

(e) Faydaların ve maliyetlerin değerlendirilmesi; ve

(f) Çıktıların doğrulanması.

4. Taraflar, kirlenmiş sahaların belirlenmesi, değerlendirilmesi, önceliklendirilmesi, yönetilmesi ve uygun olduğunda iyileştirilmesi için stratejilerin geliştirilmesi ve uygulanması için işbirliği yapmaya teşvik edilmektedir.

Madde 13

Mali kaynaklar ve mekanizmalar

1. Her bir Taraf, kendi kapasitesi dahilinde, kendi ulusal politikaları, öncelikleri, planları ve programları ile uyumlu olarak bu Sözleşme'nin uygulanmasına yönelik ulusal faaliyetlere ilişkin kaynaklar sağlamayı taahhüt ederler. Bu tür kaynaklar, ilgili politikalar, kalkınma stratejileri ve ulusal bütçeler ve ikili ve çok taraflı finansman yoluyla ve özel sektör katılımıyla ulusal finansman içerebilir.

2. Gelişmekte olan ülke Taraflarınca bu Sözleşme'nin uygulanmasının toplam etkinliği, bu Maddenin etkili bir şekilde uygulanmasına bağlıdır.

3. Gelişmekte olan Taraf ülkelerin mali kaynaklar, teknik yardım ve teknoloji transferi ile ilgili bu Sözleşme'nin uygulanmasında cıvaya ilişkin faaliyetlerinin geliştirilmesi ve artırılması için çok taraflı, bölgesel ve ikili mali ve teknik yardım kaynakları ile kapasite geliştirme ve teknoloji transferi, teşvik edilmektedir.

4. Taraflar, finansman ile ilgili eylemlerinde gelişmekte olan küçük ada devletleri veya en az gelişmiş ülkeler olan Tarafların belirli ihtiyaçları ve özel koşullarını tam olarak dikkate alırlar.

5. Yeterli, öngörülebilir ve zamanında mali kaynakların sağlanması için bir mekanizma burada tanımlanmıştır. Bu mekanizma, gelişmekte olan Taraf ülkeleri ve ekonomileri geçiş döneminde olan Taraf ülkeleri, bu Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirirlerken desteklemektedir.

6. Mekanizma, aşağıdakileri içerir:

(a) Küresel Çevre Olanakları Yardım Fonu; ve

(b) Kapasite artırmayı ve teknik yardımı destekleyecek belirli bir uluslararası program.

7. Küresel Çevre Olanakları Yardım Fonu, Taraflar Konferansı tarafından kabul edildiği üzere bu Sözleşme'nin uygulanmasını desteklemek amacıyla maliyetleri karşılamak için yeni, öngörülebilir, yeterli ve zamanında mali kaynak sağlar. Bu Sözleşme'nin amaçları doğrultusunda, Küresel Çevre Fonu Yardım Fonu, Taraflar Konferansının rehberliğinde yürütülür ve Taraflar Konferansına hesap verir. Taraflar Konferansı, mali kaynaklara erişim ve bu kaynakların kullanımına ilişkin genel stratejiler, politikalar, program öncelikleri ve uygunluk konularında rehberlik sağlar. Buna ek olarak Taraflar Konferansı, Küresel Çevre Olanakları Yardım Fonu'ndan destek alabilecek faaliyet kategorilerinin listesi hakkında rehberlik sağlar. Küresel Çevre Fonu Yardım Fonu, küresel çevre yardımlarının üzerinde anlaşmaya varılan artan maliyetleri ve bazı etkinlik faaliyetlerinin kabul edilmiş tam maliyetlerini karşılayacak kaynakları sağlar.

8. Bir faaliyet için kaynak temin ederken Küresel Çevre Olanakları Yardım Fonu, teklif edilen bir faaliyetin maliyetlerine göre potansiyel cıva azaltımlarını dikkate almalıdır.

9. Bu Sözleşme'nin amaçları doğrultusunda, 6. fıkranın (b) bendinde sözü edilen Program, Taraflar Konferansının rehberliğinde yürütülür ve Taraflar Konferansına hesap verir. Taraflar Konferansı ilk toplantısında, mevcut bir oluşum olacak olan bu Program için ev sahibi kuruluşa karar verir ve süresi dâhil olmak üzere, Programa rehberlik eder. Tüm Taraflar ve diğer ilgili paydaşlar, Programa gönüllü olarak mali kaynak sağlamaya davet edilir.

10. Taraflar Konferansı ve Mekanizmayı oluşturan kuruluşlar, Taraflar Konferansının ilk toplantısında yukarıdaki fıkraların yürürlüğe girmesine ilişkin düzenlemeleri kabul eder.

11. Taraflar Konferansı, en geç üçüncü toplantısında ve ondan sonra da düzenli olarak, finansman düzeyini, Taraflar Konferansı tarafından, bu madde uyarınca kurulan Mekanizmayı faaliyete geçirmekle yükümlü kuruluşlara sağlanan rehberliği ve bunların etkinliği ile gelişmekte olan Taraf ülkelerin ve ekonomileri geçiş halinde olan Tarafların değişen ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini gözden geçirir. Bu gözden geçirmeye dayanarak, mekanizmanın etkinliğini arttırmak için uygun önlemler alır.

12. Tüm Taraflar, imkânları dâhilinde Mekanizmaya katkıda bulunmaya davet edilir. Mekanizma, özel sektör de dâhil olmak üzere diğer kaynaklardan parasal kaynakların sağlanmasını teşvik eder ve desteklediği faaliyetler için bu kaynakları geliştirmeye çalışır.

Madde 14

Kapasite geliştirme, teknik yardım ve teknoloji transferi

1. Taraflar, gelişmekte olan ülke Taraflarına, bu Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirirken özellikle de en az gelişmiş ülkeler veya gelişmekte olan küçük ada ülkeleri ve geçiş ekonomileri olan Taraflara bu Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirirken, kendi yetenekleri dâhilinde zamanında ve uygun kapasite geliştirme ve teknik yardım sağlamak için işbirliği yaparlar.

2. 1. fıkra ile 13. Madde uyarınca kapasite geliştirme ve teknik yardım, mevcut bölgesel ve alt bölgesel merkezleri de içeren bölgesel, alt bölgesel ve ulusal düzenlemeler yoluyla, diğer çok taraflı ve ikili yollarla ve özel sektörü de içeren ortaklıklar da dâhil olmak üzere ortaklıklar vasıtasıyla sağlanabilir. Teknik yardım ve çıktılarının etkinliğini arttırmak için kimyasallar ve atıklar alanında diğer çok taraflı çevre anlaşmaları ile işbirliği ve koordinasyonun sağlanması gerekmektedir.

3. Gelişmiş ülke Tarafları ve diğer Taraflar, kapasiteleri dâhilinde özel sektör ve ilgili diğer paydaşlar tarafından desteklenerek, özellikle en az gelişmiş ülkeler veya gelişmekte olan küçük ada ülkeleri ile geçiş ekonomileri geçiş halinde olan Taraflar gibi gelişmekte olan ülke Taraflarında güncel çevreye duyarlı alternatif teknolojilerin geliştirilmesi, aktarılması ve yaygınlaştırılması ve bunlara erişimin sağlanmasını teşvik eder ve kolaylaştırır.

4. Taraflar Konferansı, ikinci toplantısında ve daha sonra düzenli olarak ve 21. Maddede belirtilenler dahil olmak üzere Tarafların bildirimleri ve raporları ile diğer paydaşların sağladığı bilgileri göz önünde bulundurarak:

(a) Mevcut girişimler ve alternatif teknolojilerle ilgili gerçekleştirilen ilerleme hakkında bilgileri dikkate alır;

(b) Tarafların, özellikle de gelişmekte olan ülke Tarafların alternatif teknolojiler için ihtiyaçlarını göz önünde bulundurur; ve

(c) Tarafların, özellikle de gelişmekte olan Taraf ülkelerin teknoloji transferi sırasında yaşadığı güçlükleri tanımlar.

5. Taraflar Konferansı, bu Madde uyarınca kapasite geliştirme, teknik yardım ve teknoloji transferinin nasıl daha da geliştirilebileceği konusunda tavsiyede bulunur.

Madde 15

Uygulama ve Uyum Komitesi

1. Taraflar Konferansının bir alt kurumu olan bir Komite de dâhil olmak üzere, bu Sözleşme'nin tüm hükümlerinin uygulanmasını teşvik etmek ve bu Sözleşme'nin tüm hükümlerine uyumu gözden geçirmek için bir mekanizma kurulmuştur. Komite de dâhil olmak üzere mekanizma, kolaylaştırıcı niteliktedir ve Tarafların ilgili ulusal kapasiteleri ve koşullarına özellikle dikkat eder.

2. Komite, bu Sözleşme'nin tüm hükümlerinin uygulanmasını teşvik eder ve bu Sözleşme'nin tüm hükümlerine uyumu gözden geçirir. Komite, uygulama ve uyumun hem bireysel hem de sistemsel konularını inceler ve Taraflar Konferansına uygun olan tavsiyelerde bulunur.

3. Komite, Birleşmiş Milletlerin beş bölgesine dayanan, eşit coğrafi temsilcilik göz önüne alınarak Taraflarca aday gösterilen ve Taraflar Konferansı tarafından seçilen 15 üyeden oluşur. İlk üyeler Taraflar Konferansının ilk toplantısında seçilir ve daha sonra 5. fıkra uyarınca Taraflar Konferansı tarafından onaylanan usul kurallarına uygun olarak seçilir. Komite üyeleri, bu Sözleşme ile ilgili bir alanda yeterlik sahibidir ve uygun bir uzmanlık dengesini yansıtır.

4. Komite, konuları aşağıdaki hususlara dayanarak ele alabilir:

(a) Taraflardan herhangi birinin kendi uyumluluğu ile ilgili yazılı olarak sunduğu yazılı bildirimler;

(b) 21. Madde uyarınca ulusal raporlar; ve

(c) Taraflar Konferansından gelen talepler.

5. Komite, Taraflar Konferansının ikinci toplantısında onaylanacak olan usul kurallarını detaylandırır. Taraflar Konferansı, Komite için daha fazla görev tanımı kabul edebilir.

6. Komite tavsiyelerini oybirliğiyle kabul etmek için her türlü çabayı gösterir. Oybirliğiyle ilgili tüm çabalar tükenmiş ve fikir birliğine varılamamışsa, bu tür tavsiyeler son çare olarak katılan ve oy kullanan üyelerin dörtte üçünün çoğunluk oyuyla üye Devletlerin üçte ikisinin yeterli çoğunluğuyla kabul edilir.

Madde 16
Sağlık durumları

1. Taraflar, aşağıdakiler için teşvik edilir:

(a) Risk altındaki popülasyonları, özellikle hassas grupları tanımlamak ve korumak için kullanılan ve cıva ile cıva bileşiklerine maruz kalma ile ilgili bilimsel temelli sağlık rehberlerinin benimsenmesini, cıva maruziyetinin azaltılması mümkünse halk sağlığı ve ilgili diğer sektörlerin katılımıyla halkın eğitimini için hedeflerin belirlenmesini içeren stratejilerin ve programların geliştirilmesi ve uygulanmasının teşvik edilmesi;

(b) Cıva ve cıva bileşiklerine mesleki maruziyet konusunda bilim temelli eğitimsel ve önleyici programların geliştirilmesinin ve uygulanmasının teşvik edilmesi;

(c) Cıva ya da cıva bileşiklerine maruz kalmadan etkilenen popülasyonlarda önlenme, tedavi ve bakım için uygun sağlık bakım hizmetlerinin teşvik edilmesi; ve

(d) Cıva ve cıva bileşiklerine maruziyet ile ilgili mümkünse sağlık risklerini önleme, tanılama, tedavi etme ve izleme için kurumsal ve sağlık uzmanı kapasitelerinin oluşturulması ve güçlendirilmesi.

2. Taraflar Konferansı, sağlıkla ilgili konularda veya etkinliklerde:

(a) Gerektiğinde, Dünya Sağlık Örgütü, Uluslararası Çalışma Örgütü ve diğer ilgili hükümetler arası kuruluşlara danışmalı ve işbirliği yapmalıdır; ve

(b) Dünya Sağlık Örgütü, Uluslararası Çalışma Örgütü ve diğer ilgili hükümetler arası örgütlerle uygun olarak, işbirliğini ve bilgi alışverişini teşvik etmelidir.

Madde 17
Bilgi Değişimi

1. Taraflardan her biri, aşağıdaki konulara ilişkin olarak bilgi değişimini kolaylaştırır:

(a) Cıva ve cıva bileşikleriyle ilgili, toksikolojik, ekotoksikolojik ve güvenlik bilgileri de dâhil olmak üzere bilimsel, teknik, ekonomik ve hukuki bilgiler;

(b) Cıva ve cıva bileşiklerinin üretiminin, kullanımının, ticaretinin, emisyonlarının ve salımlarının azaltılması veya ortadan kaldırılması ile ilgili bilgiler;

(c) Aşağıdakiler için sağlık ve çevresel riskler ile bu tür alternatiflerin ekonomik ve sosyal maliyetleri ve yararları hakkında bilgi dâhil; teknik ve ekonomik olarak uygulanabilir alternatifler hakkında bilgi:

(i) Cıva katkılı ürünler;

(ii) Cıva veya cıva bileşiklerinin kullanıldığı üretim işlemleri; ve

(iii) Cıva veya cıva bileşikleri emisyonlarına veya salımlarına yol açan faaliyetler ve işlemler;

ve

(d) Gerektiğinde Dünya Sağlık Örgütü ve diğer ilgili kuruluşlarla yakın işbirliği içinde hareket ederek, cıva ve cıva bileşiklerine maruz kalma ile bağlantılı sağlık etkileri ile ilgili epidemiyolojik bilgiler.

2. Taraflar, 1. fikrada değinilen bilgilerin doğrudan Sekretarya aracılığıyla veya gerektiğinde kimyasallar ve atıklar sözleşmeleri sekretaryaları da dâhil olmak üzere diğer ilgili kuruluşlarla işbirliği içinde karşılıklı olarak paylaşımını yapabilir.

3. Sekretarya, çok taraflı çevre anlaşmalarının sekretaryaları ve diğer uluslararası girişimler de dâhil olmak üzere, bu Maddede belirtilen bilgi değişimini ve aynı zamanda ilgili kuruluşlarla işbirliğini kolaylaştırır. Taraflardan sağlanan bilgilere ek olarak, bu bilgiler, cıva alanında uzmanlaşmış hükümetler arası ve sivil toplum kuruluşlarının ve bu uzmanlığa sahip ulusal ve uluslararası kurumlardan gelen bilgileri içerir.

4. Taraflardan her biri, 3. Madde uyarınca ithalat yapan Tarafların onayı dâhil, bu Sözleşme kapsamındaki bilgi değişimi için bir ulusal odak noktası belirler.

5. Bu Sözleşme'nin amaçları doğrultusunda, insan ve çevre sağlığı ve güvenliği hakkındaki bilgiler gizli sayılmaz. Bu Sözleşme uyarınca diğer bilgilerin karşılıklı değişiminde Taraflar, karşılıklı olarak mutabık kalınan şekilde gizli bilgileri korur.

Madde 18

Kamuoyunun bilgilendirilmesi, bilinçlendirilmesi ve eğitimi

1. Taraflardan her biri, kendi olanakları çerçevesinde aşağıdakileri teşvik eder ve kolaylaştırır:

(a) Aşağıdakilerle ilgili mevcut bilgileri kamuya sunma;

(i) Cıva ve cıva bileşiklerinin sağlık ve çevre üzerindeki etkileri;

(ii) Cıva ve cıva bileşiklerinin alternatifleri;

(iii) 17. Maddenin 1. fıkrasında tanımlanan konular;

(iv) 19. Maddeye göre araştırma, geliştirme ve izleme faaliyetlerinin sonuçları; ve

(v) Bu Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirmeye yönelik faaliyetler;

(b) Cıva ve cıva bileşiklerine maruziyetin, ilgili hükümetler arası ve sivil toplum örgütleri ve hassas grupların işbirliği ile insan sağlığı ve çevre üzerindeki etkileri ile ilgili eğitim, öğretim ve halkın farkındalığı.

2. Taraflardan her biri, mevcut mekanizmaları kullanır ya da insan faaliyetleri aracılığıyla yayılan, salınan veya bertaraf edilen cıva ve cıva bileşiklerinin yıllık miktarları tahminlerine ilişkin bilgilerin toplanması ve dağıtılması için kirletici madde salımı ve transfer kayıtları gibi mekanizmaların geliştirilmesini dikkate alır.

Madde 19

Araştırma, geliştirme ve izleme

1. Taraflar, kendi durum ve kapasitelerini göz önünde bulundurarak aşağıdakileri geliştirmek ve iyileştirmek için işbirliği yapmaya gayret gösterirler:

(a) Cıva ve cıva bileşiklerinin kullanılması, tüketilmesi ve havaya insan kaynaklı emisyonları ve toprak ve suya salımlarına ilişkin envanter;

(b) Balık, deniz memelileri, deniz kaplumbağaları ve kuşlar gibi biyotik ortamlar da dâhil olmak üzere hassas gruplardaki ve çevresel ortamlardaki cıva ve cıva bileşiklerinin düzeylerinin modellenmesi ve coğrafi olarak temsili izlemenin yanı sıra, ilgili ve uygun örneklerin toplanması ve değiş tokuş edilmesine ilişkin işbirliği;

(c) Özellikle hassas gruplar açısından toplumsal, ekonomik ve kültürel etkilere ek olarak cıva ve cıva bileşiklerinin insan sağlığı ve çevre üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi;

(d) (a), (b) ve (c) bentleri uyarınca yapılan faaliyetler için uyumlaştırılmış metodolojiler;

(e) Cıvanın tarihsel birikiminden hareketi ile insan kaynaklı ve doğal cıva emisyonları ve salımları arasındaki ayrımı uygun bir şekilde dikkate alarak, birçok ekosistemdeki cıva ve cıva bileşiklerinin çevresel döngüsü, taşınımı (uzun menzilli taşınım ve birikim dâhil), dönüşümü ve akıbeti hakkında bilgi;

(f) Cıva ve cıva bileşikleri ile cıva katkılı ürünler ticareti ve alım satımı hakkında bilgi; ve

(g) Cıva içermeyen ürünlerin ve işlemlerin teknik ve ekonomik olarak bulunabilirliği ve cıva ve cıva bileşiklerinin emisyonlarını ve salımlarını azaltmak ve izlemek için mevcut en iyi teknikler ve en iyi çevresel uygulamalar hakkında bilgi ve araştırma.

2. Taraflar, uygun olduğu durumlarda, 1. fıkrada tanımlanan faaliyetleri üstlenmek için mevcut izleme ağlarına ve araştırma programlarına uyarlar.

Madde 20
Uygulama Planları

1. Taraflardan her biri, ilk değerlendirmeyi takiben, ulusal koşullarını dikkate alarak bu Sözleşme kapsamındaki yükümlülükleri yerine getirmek için bir uygulama planını hazırlayabilir ve uygulayabilir. Böyle bir plan, geliştirilir geliştirilmez Sekretarya'ya iletilir.

2. Taraflardan her biri kendi ulusal koşullarını dikkate alarak ve Taraflar Konferansından gelen rehberliğe ve diğer ilgili rehberliğe istinaden uygulama planını gözden geçirebilir ve güncelleştirebilir.

3. Taraflar, 1. ve 2. fıkradaki çalışmaları yürütürken uygulama planlarının geliştirilmesi, uygulanması, gözden geçirilmesi ve güncellenmesini kolaylaştırmak için ulusal paydaşlara danışır.

4. Taraflar, bu Sözleşme'nin uygulanmasını kolaylaştırmak için bölgesel planlar üzerinde de işbirliği yapabilirler.

Madde 21
Raporlama

1. Her bir taraf, Sekretarya aracılığı ile Taraflar Konferansına bu Sözleşme'nin hükümlerini uygulamak için aldığı önlemler ve bu önlemlerin Sözleşme'nin amaçlarını karşılamadaki etkinliği ve olası zorluklar hakkında rapor verir.

2. Taraflardan her biri, raporlarına bu Sözleşme'nin 3, 5, 7, 8 ve 9. Maddelerinde belirtilen bilgileri dâhil eder.

3. Taraflar Konferansı, ilk toplantısında, diğer ilgili kimyasallar ve atıklar sözleşmeleri ile raporlamayı koordine etme isteğini dikkate alarak, Taraflar tarafından takip edilecek raporlamanın zamanlaması ve biçimini kararlaştırır.

Madde 22
Etkinlik Değerlendirmesi

1. Taraflar Konferansı, bu Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak en geç altı yıl içinde ve bundan sonraki dönemde Konferans tarafından kararlaştırılacak aralıklarla, bu Sözleşme'nin etkinliğini değerlendirir.

2. Taraflar Konferansı, değerlendirmenin kolaylaştırılması amacıyla, ilk toplantısında kendisine çevrede cıva ve cıva bileşiklerinin varlığı ve hareketi ve aynı zamanda biyotik ortam ve hassas gruplarda gözlemlenen cıva ve cıva bileşikleri seviyelerindeki eğilimlere ilişkin karşılaştırılabilir izleme verileri sağlayacak düzenlemelerin oluşturulmasını başlatır.

3. Değerlendirme, aşağıdakiler de dahil olmak üzere mevcut bilimsel, çevresel, teknik, finansal ve ekonomik bilgiler temelinde yapılır.

(a) Taraflar Konferansına 2. fıkraya uygun olarak sağlanan raporlar ve diğer izleme bilgileri;

(b) 21. Madde uyarınca sunulan raporlar;

(c) 15. Madde uyarınca verilen bilgi ve tavsiyeler; ve

(d) Bu Sözleşme uyarınca devreye sokulan mali yardım, teknoloji transferi ve kapasite geliştirme düzenlemelerinin işleyişi ile ilgili raporlar ve diğer ilgili bilgiler.

Madde 23
Taraflar Konferansı

1. Bu Sözleşme ile bir Taraflar Konferansı oluşturulmuştur.

2. Taraflar Konferansının ilk toplantısı, Birleşmiş Milletler Çevre Programı Uygulama Direktörü tarafından bu Sözleşme'nin yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içinde toplanır. Bundan sonra Taraflar Konferansının olağan toplantıları Konferans tarafından belirlenecek düzenli aralıklarla yapılır.

3. Taraflar Konferansının olağanüstü toplantıları, Konferans tarafından gerekli görülen hallerde veya bir Tarafın yazılı talebi üzerine, söz konusu talebin Sekretarya tarafından Taraflara iletilmesinden itibaren altı ay içerisinde talebin Tarafların en az üçte biri tarafından desteklenmesi koşuluyla yapılır.

4. Taraflar Konferansı ilk toplantısında, kendisi ve alt kurumları için usul ve mali kuralları ve bunların yanı sıra, Sekretarya'nın işlevini düzenleyen mali kuralları, oy birliği ile belirler.

5. Taraflar Konferansı bu Sözleşme'nin uygulanmasını sürekli gözden geçirir ve değerlendirir. Taraflar Konferansı, Sözleşme ile kendisine verilen işlevleri yerine getirir ve bu amaçla:

(a) Sözleşme'nin uygulanması için gerekli gördüğü alt birimlerini oluşturur;

(b) Uygun olan hallerde, yetkili uluslararası ve hükümetler arası kuruluşlar ve sivil toplum örgütleriyle işbirliği yapar;

(c) 21. Maddeye uygun olarak Tarafların yararlanmasına sunulacak bütün bilgileri düzenli olarak gözden geçirir;

(d) Uygulama ve Uyum Komitesi tarafından sunulan herhangi bir öneriyi göz önünde bulundurur;

(e) Sözleşmenin amaçlarının gerçekleştirilmesi için gerekli görülecek ilave faaliyetleri değerlendirir ve üstlenir; ve

(f) 4. ve 5. Maddeler uyarınca Ek A ve Ek B'yi gözden geçirir.

6. Birleşmiş Milletler, Birleşmiş Milletlere Bağlı Uzmanlık Kuruluşları ve Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu, aynı zamanda bu Sözleşme'ye Taraf olmayan herhangi bir Devlet, Taraflar Konferansının toplantılarında gözlemci sıfatıyla temsil edilebilir. Herhangi bir kurum veya örgüt, ister ulusal isterse uluslararası, resmi veya sivil toplum örgütü olsun, bu Sözleşme kapsamındaki konularda ehliyetli olması ve Sekretarya'ya Taraflar Konferansının bir toplantısında gözlemci sıfatıyla temsil edilme isteğini iletmiş olması halinde, mevcut Tarafların en az üçte biri karşı çıkmadıkça kabul edilebilir. Gözlemcilerin kabulü ve katılımı Taraflar Konferansı tarafından kabul edilen usul kurallarına tabidir.

Madde 24
Sekretarya

1. Bu Sözleşme ile bir Sekretarya oluşturulmuştur.

2. Sekretarya'nın işlevleri şunlardır:

(a) Taraflar Konferansının ve alt örgütlerin toplantıları için düzenlemeler yapmak ve onlara gerekli görülen hizmetleri sağlamak;

(b) Taraflara, özellikle gelişmekte olan Taraf ülkelere ve ekonomileri geçiş sürecindeki Taraf ülkelere, talepleri halinde, bu Sözleşme'nin uygulanmasında destek sağlamak;

(c) Özellikle diğer kimyasal ve atık sözleşmelerine ilişkin diğer ilgili uluslararası örgütlerin sekretaryalarıyla gerekli koordinasyonu sağlamak;

(d) Bu Sözleşme'nin uygulanmasına ilişkin olarak bilgi değişiminde Taraflara destek sağlamak;

(e) Taraflara, 15. ve 21. Maddeler uyarınca aldığı bilgilere ve diğer mevcut bilgilere dayalı dönem raporları hazırlamak ve sunmak;

(f) Taraflar Konferansının ayrıntılı yönlendirilmesi dâhilinde, kendi görevlerini etkin biçimde yerine getirmek için gerekli olabilecek idari ve sözleşmeye dayalı düzenlemelere girmek; ve

(g) Bu Sözleşme'de belirlenen diğer sekretarya görevlerini ve Taraflar Konferansı tarafından kararlaştırılabilecek diğer işlevleri yerine getirmek.

3. Taraflar Konferansı sekretarya görevlerini bir veya daha fazla uluslararası örgüt kuruluşlarına tevdi etmediği sürece bu Sözleşme'ye yönelik Sekretarya görevleri, Taraflar Konferansına katılan ve oy kullanan Tarafların dörtte üç çoğunluk oyu ile Birleşmiş Milletler Çevre Programı Yönetim Direktörü tarafından yerine getirilir.

4. Taraflar Konferansı, uygun uluslararası kurumlar ile istişarede bulunarak, Sekretarya ve diğer kimyasallar ve atıklar sözleşmelerinin sekretaryaları arasında daha fazla işbirliği ve koordinasyon sağlayabilir. Taraflar Konferansı, uygun uluslararası kurumlarla istişarede bulunarak bu konuyla ilgili daha fazla rehberlik sağlayabilir.

Madde 25
Anlaşmazlıkların Giderilmesi

1. Taraflar aralarında bu Sözleşme'nin yorumlanması veya uygulanmasına ilişkin olarak çıkan her türlü anlaşmazlığı, görüşmeler yoluyla veya kendi seçtikleri, diğer barışçı yollarla çözerler.

2. Sözleşme'ye taraf olunması, kabulü, onayı veya Sözleşme'ye katılım sırasında veya bundan sonraki herhangi bir zamanda, bölgesel ekonomik entegrasyon örgütleri dışındaki bir Taraf, bu Sözleşme'nin yorumlanması veya uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkacak herhangi bir anlaşmazlık halinde, aynı yükümlülüğü kabul eden bir başka Tarafa karşı aşağıda belirtilen uyuşmazlığın çözüm yollarından birisini veya her ikisini zorunlu olarak tanıdığını Yediemine sunacağı yazılı bir belge ile bildirir.

(a) Ek E Bölüm I'de düzenlenen prosedüre uygun biçimde tahkim;

(b) Anlaşmazlığın Uluslararası Adalet Divanına götürülmesidir.

3. Bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü konumundaki bir Taraf, 2. fıkraya uygun olarak tahkim için benzer şekilde bir bildirim yapabilir.

4. 2. veya 3. fıkraya uygun olarak yapılan bir bildirim, kendi şartlarına göre süresi sona erene kadar veya geri çekilmesi için yazılı bir bildirimin Yediemine teslim edilmesinden itibaren üç ay sonrasına kadar yürürlükte kalır.

. Bir bildirimin sona ermesi, bir geri çekme duyurusunda veya yeni bir bildirimde bulunma, bir tahkim mahkemesi veya Uluslararası Adalet Divanında devam etmekte olan işlemleri, anlaşmazlığın tarafları aksine anlaşmadıkça, hiçbir şekilde etkilemez.

6. Eğer bir anlaşmazlığın tarafları aynı usulü veya 2. veya 3. fıkraya uygun bir usulü kabul etmemişlerse ve eğer anlaşmazlığı bir Tarafın diğerine aralarında anlaşmazlık bulunduğunu bildirmesini takip eden on iki ay içinde 1. fıkraya uygun şekilde çözememişlerse, anlaşmazlık, anlaşmazlığın taraflarından birisinin talebi halinde bir uzlaştırma komisyonuna götürülür. Bu Maddenin altındaki uzlaşmalar için, Ek E Bölüm II'de belirtilen usul uygulanır.

Madde 26

Sözleşme'de Değişiklikler Yapılması

1. Taraflardan herhangi biri, bu Sözleşme'de değişiklik yapılmasını teklif edebilir.

2. Bu Sözleşme'de yapılacak değişikliklere Taraflar Konferansı toplantılarında karar verilir. Herhangi bir değişiklik teklifinin metni bu teklifin benimsenmesi hususunun görüşüleceği toplantıdan en azından altı ay önce Sekretarya tarafından bütün Taraflara iletilir. Ayrıca, Sekretarya değişiklik tekliflerini bu Sözleşme'nin imza sahiplerine ve bilgi için Yediemine iletir.

3. Taraflar bu Sözleşme'de yapılacak herhangi bir değişiklik teklifi üzerinde oy birliğiyle bir anlaşmaya varmak için her türlü çabayı gösterirler. Oy birliğine ulaşmak için her türlü çabanın harcanmış olmasına karşın yine de oybirliğine ulaşılamamışsa, değişiklikler, son çare olarak katılan ve oy veren üyelerin dörtte üç çoğunluğuyla kabul edilir.

4. Değişiklik, Yediemin tarafından bütün Taraflara değişikliğe taraf olmaları, kabul etmeleri veya onaylamaları için gönderilir.

5. Bir değişikliğe taraf olma, bir değişikliğin kabulü veya onayı Yediemine yazılı olarak bildirilir. 3. fıkraya uygun olarak benimsenen bir değişiklik, değişikliğin benimsendiği tarihte Taraf olan Tarafların en az dörtte üçü tarafından taraf olunan, kabul edilen veya onaylanan belgelerin teslim tarihinden sonraki doksanıncı günde değişiklikle bağıtlanmayı kabul eden Taraflar için yürürlüğe girer. Bundan sonra ise değişiklik diğer Taraflar için söz konusu Tarafın taraf olma, kabul veya onay belgesini teslim ettiği tarihten sonraki doksanıncı günde yürürlüğe girer.

Madde 27

Eklerin kabulü ve değiştirilmesi

1. Bu Sözleşme'nin ekleri Sözleşme'nin tamamlayıcı parçası olup, aksi açıkça belirtilmedikçe, bu Sözleşme'ye yapılan bir atıf aynı zamanda bu Sözleşme'nin tüm eklerine de yapılmış olur.

2. Sözleşme'nin yürürlüğe girmesinden sonra kabul edilen tüm ekler, usule ait, bilimsel, teknik veya idari konularla sınırlıdır.

3. Bu Sözleşme'ye yapılacak ilave eklerin teklif edilmesi, kabulü ve yürürlüğe girmesiyle ilgili olarak aşağıdaki usul uygulanır:

(a) İlave Ek'ler 26. Maddenin 1, 2 ve 3. fıkralarında belirlenen usule göre teklif edilir ve kabul edilir;

(b) Herhangi bir ilave Ek'i kabul etmeyen Taraf, bunu, ilave Ek'in kabulünün Yediemin tarafından bildirildiği tarihten itibaren bir yıl içinde, Yediemine yazılı olarak bildirir. Yediemin, aldığı bu bildirim hakkında bütün Tarafları gecikmeden bilgilendir. Bir Taraf herhangi bir zamanda bir ilave Ek'e ilişkin olarak daha önce yaptığı bir ret bildirimini geri çektiğini Yediemine yazılı olarak bildirebilir ve söz konusu Ek bu Taraf için (c) bendine uygun olarak derhal yürürlüğe girer; ve

c) Bir ilave Ek'in kabulüne ilişkin Yediemin tarafından bildirim yapılan tarihten itibaren bir yıllık sürenin geçmesi halinde, (b) bendi hükümlerine uygun olarak herhangi bir ret bildiriminde bulunmamış olan bütün Taraflar için, bu Ek yürürlüğe girer.

4. Sözleşmenin eklerinde yapılacak değişikliklerin teklif edilmesi, kabulü ve yürürlüğe girmesi bu Sözleşme'ye ilave Ek'lerin teklif edilmesi, kabulü veya yürürlüğe girmesi ile aynı usullere tabidir. Bunun istisnası, bir Tarafın bu Ek'lerdeki değişikliklere ilişkin olarak, 30. Maddenin 5. fıkrasına uygun biçimde bir bildirimde bulunması halinde bir Ek'te bir değişikliğin söz konusu o Taraf için yürürlüğe girmemesi durumudur. Böyle bir durumda bu değişiklik o Taraf için, bu değişikliğe ilişkin taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesinin Yediemine teslimi tarihinden sonraki doksanıncı günde yürürlüğe girer.

5. Eğer bir ilave ek veya bir ekteki değişiklik bu Sözleşme'deki bir değişiklik ile bağlantılı ise, bu ilave Ek veya değişiklik, bu Sözleşme'de yapılan değişikliğin yürürlüğe girmesine kadar yürürlüğe girmez.

Madde 28

Oy verme hakkı

1. Bu Sözleşme'nin Taraflarından her biri, bir oy hakkına sahip olup, bunun istisnası 2. fıkrada belirtilmiştir.

2. Bir bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü, kendi yetkisi dâhilindeki konularda, oy verme hakkını, bu Sözleşme'ye Taraf olan kendi üye Devletlerinin sayısına eşit sayıda oyla kullanır. Böyle bir örgüt, kendi üye Devletlerinden herhangi birisi oy verme hakkını kendisi kullanırsa oy verme hakkını kullanamaz (veya aksi uygulanır).

Madde 29

İmza

Bu Sözleşme, , 10 – 11 Ekim 2013 tarihlerinde Japonya'daki Kumamoto şehrinde ve sonrasında 9 Ekim 2014 tarihine kadar New York'taki Birleşmiş Milletler Genel Merkezinde bütün Devletlerin ve bölgesel ekonomik entegrasyon örgütlerinin imzasına açıktır.

Madde 30

Taraf olma, kabul, onay veya katılım

1. Bu Sözleşme, Devletlerin ve bölgesel ekonomik entegrasyon örgütlerinin taraf olma, kabul veya onayına tabidir. Sözleşme, Sözleşme'nin imzaya kapatıldığı tarihten itibaren, Devletlerin ve bölgesel ekonomik entegrasyon örgütlerinin katılımına açıktır. Taraf olma, kabul, onay veya katılım belgeleri Yediemine teslim edilir.

2. Kendi bünyesinde Sözleşme'ye taraf olmayan ülkeleri barındıran bir bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü, bu Sözleşme'ye Taraf olması halinde, bu Sözleşme'den doğan bütün yükümlülüklere bağlıdır. Bu tür örgütlerin bir veya daha fazla üye Devletinin bu Sözleşme'nin Tarafı olması söz konusu olduğunda ise, örgüt ve üye Devletler bu Sözleşme'den doğan kendi yükümlülüklerinin yerine getirilmesi için kendi paylarındaki ilgili sorumluluklar için karar verirler. Böyle bir durumda, söz konusu örgüt ve üye Devletler Sözleşme'ye dayalı haklarını eşzamanlı kullanma yetkisine sahip olmazlar.

3. Bir bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesinde bu Sözleşme kapsamındaki konulara ilişkin olarak kendi yetkisinin kapsamına ilişkin bildirimde bulunur. Bu gibi örgütler ayrıca Yediemine yetkisinin kapsamındaki konuyla ilgili olarak meydana gelebilecek değişiklikler konusunda bilgi verir, Yediemin de Tarafları bu hususta bilgilendirir.

4. Her ülke ya da bölgesel ekonomik entegrasyon organizasyonu, Sözleşme'nin taraf olunması, kabulü, onaylanması ya da katılımı sırasında Sözleşme'yi uygulamaya koyma önlemleri hakkındaki bilgileri Sekretarya'ya iletmesi için teşvik edilir.

5. Bir Taraf; taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesinde, kendisi açısından bir Ek'te yapılan bir değişikliğin kendi taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesini teslim etmesinden sonra yürürlüğe gireceği yönünde bildirimde bulunabilir.

Madde 31

Yürürlüğe girme

1. Bu Sözleşme ellinci taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesinin teslimi tarihinden sonraki doksanıncı günde yürürlüğe girer.

2. Ellinci taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesinin teslimi tarihinden sonra bu Sözleşme'ye taraf olan, kabul eden veya onaylayan veya bu Sözleşme'ye katılan her bir Devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü için bu

Sözleşme, bu Devlet veya bölgesel ekonomik entegrasyon örgütünün taraf olma, kabul, onay veya katılım belgesinin teslim tarihinden sonra doksanıncı günde yürürlüğe girer.

3. 1. ve 2. fıkraların amaçları bakımından, bir bölgesel ekonomik entegrasyon örgütü tarafından teslim edilen herhangi bir belge, o örgütün üye Devletleri tarafından teslim edilenlere ilave sayılmaz.

Madde 32
Çekinceler

Bu Sözleşme'ye herhangi bir çekince konulamaz.

Madde 33
Çekilme

1. Bu Sözleşme'nin bir Taraf için yürürlüğe girmesinden üç yıl sonra herhangi bir tarihte Taraf, Yediemine yazılı bildirimde bulunmak suretiyle Sözleşme'den çekilebilir.

2. Herhangi bir çekilme, Yediemin tarafından çekilme bildiriminin tebellüğü tarihinden itibaren bir yıllık sürenin bitiminde veya çekilme bildiriminde daha sonraki bir tarih belirtilmiş ise o tarihten itibaren geçerli olur.

Madde 34
Yediemin

Bu Sözleşme'nin Yediemini, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'dir.

Madde 35
Orijinal Metinler

Bu Sözleşme'nin Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca olan orijinal metinleri, eşit derecede geçerli olup, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği tarafından saklanır.

Tanıkların huzurunda aşağıda imzası bulunanlar bu açıdan tam yetkili olarak bu Sözleşme'yi imzalamışlardır.

Kumamoto, Japonya'da on Ekim iki bin on üç tarihinde düzenlenmiştir.

EKLER

Ek A

Cıva katkılı ürünler

Aşağıdaki ürünler, bu Ek'e dâhil değildir:

(a) Sivil koruma ve askeri kullanımlar için gerekli olan ürünler;

(b) Referans standart olarak kullanılan araştırma, ölçüm cihazlarının kalibre edilmesi için ürünler;

(c) Cıva içermeyen alternatifin olmadığı durumlarda elektronik göstergeler ve ölçüm cihazları için, anahtarlar ve röleler, soğuk katot flüoresan lambalar ve dış elektrot flüoresan lambaları (CCFL ve EEFL);

(d) Geleneksel veya dini uygulamalarda kullanılan ürünler; ve

(e) Koruyucu olarak tiyomersal içeren aşılar.

Bölüm I: 4. Maddenin 1. fıkrasına tabi olan ürünler

Cıva katkılı ürünler	**Ürünün imalatına, ithalatına veya ihracatına izin verilmeyecek tarih (aşamalı olarak kaldırma tarihi)**
Piller, cıva içeriği %2'den az olan düğme çinko gümüş oksit piller ve cıva içeriği %2'den az olan düğme çinko hava pilleri hariç	2020
Anahtarlar ve röleler (çok yüksek doğruluk kapasitesi ve kayıp ölçme köprüleri ve yüksek frekanslı radyo frekansı anahtarları ve izleme ve kontrol cihazlarında, köprü, anahtar veya röle başına maksimum cıva içeriği 20 mg olan röleler hariç)	2020
Genel aydınlatma amaçları için lamba brülörü başına cıva içeriği 5 mg'ı aşan ≤ 30 watt olan kompakt floresan lambalar (CFL'ler)	2020
Genel aydınlatma amaçları için lineer floresan lambalar (LFL'ler): (a) Cıva içeriği lamba başına 5 mg'ı aşan triband fosfor <60 watt; (b) Cıva içeriği lamba başına 10 mg'ı aşan halofosfat fosfor ≤40 watt;	2020
Genel aydınlatma amaçlı yüksek basınç cıva buharlı lambalar (HPMV)	2020
Elektronik ekranlar için soğuk katot floresan lambalar ve dış elektrot floresan lambaları (CCFL ve EEFL) içindeki cıva: (a) Lamba başına cıva içeriği 3.5 mg'ı aşan kısa uzunluk (≤ 500 mm) (b) Lamba başına cıva içeriği 5 mg'ı aşan orta uzunluk (> 500 mm ve ≤ 1 500 mm) (c) Lamba başına cıva içeriği 13 mg'ı aşan uzun uzunluk (> 1 500 mm)	2020
Cilt aydınlatma sabunları ve kremleri dâhil, cıvanın koruyucu olarak kullanıldığı ve etkin ve güvenli alternatif koruyucunun olmadığı, göz bölgesi kozmetik ürünleri hariç kozmetik ürünler (cıva içeriği 1 ppm'nin üstünde).[1]	2020
Pestisitler, biyosidaller ve topikal antiseptikler	2020
Büyük ölçekli ekipmanlara monte edilen elektronik olmayan ölçüm cihazları veya uygun cıvasız alternatif bulunmayan yüksek hassasiyetli ölçüm için kullanılanlar hariç aşağıdaki elektronik olmayan ölçüm cihazları: (a) barometreler; (b) higrometreler; (c) manometreler; (d) termometreler; (e) sfigmomanometreler(tansiyon aleti).	2020

[1] Amaç, eser miktarda kirletici olan cıva içeren kozmetik, sabun veya kremleri kapsamamaktır.

Bölüm II: 4. Maddenin 3. fıkrasına tabi olan ürünler

Cıva katkılı ürünler	Hükümler
Dental amalgam	Bir Tarafın dental amalgam kullanımını sona erdirmeye yönelik alacağı tedbirler, Tarafın ulusal koşullarını ve ilgili uluslararası rehberleri dikkate alarak aşağıdaki listeden iki veya daha fazla önlemi içerir: (i) Diş çürümesinin önlenmesi ve sağlığın teşviki için amaçlanan ulusal hedeflerin belirlenmesi, böylece diş restorasyonuna olan ihtiyacın minimuma indirilmesi; (ii) Kullanımını en aza indirmeyi amaçlayan ulusal hedeflerin belirlenmesi; (iii) Diş restorasyonu için uygun maliyetli ve klinik olarak etkili cıva içermeyen alternatiflerin kullanılmasının teşvik edilmesi; (iv) Diş restorasyonu için kaliteli, civasız malzemelerin araştırılmasının ve geliştirilmesinin teşvik edilmesi; (v) Diş hekimliği profesyonellerini ve öğrencilerini, cıva içermeyen diş restorasyon alternatiflerinin kullanımı ve en iyi yönetim uygulamalarının geliştirilmesi konusunda eğitmek ve yetiştirmek için temsilci meslek kuruluşlarının ve diş hekimliği okullarının teşvik edilmesi; (vi) Dental amalgamı, cıva içermeyen dental restorasyona tercih eden sigorta poliçelerinin ve programlarının caydırılması; (vii) Diş restorasyonu için dental amalgama kaliteli alternatiflerinin kullanılmasını kolaylaştıracak sigorta poliçelerinin ve programlarının teşvik edilmesi; (viii) Dental amalgam kullanımın kapsüllenmiş formla sınırlandırılması; (ix) Cıva ve cıva bileşiklerinin suya ve toprağa salımını azaltmak için diş sağlığı hizmetlerinde en iyi çevresel uygulamaların kullanılmasının teşvik edilmesi.

Ek B

Cıva veya cıva bileşiklerinin kullanıldığı üretim işlemleri

Bölüm I: 5. Maddenin 2. fıkrasına tabi olan işlemler

Cıva veya cıva bileşikleri kullanılan üretim işlemleri	Aşamalı olarak kaldırma tarihi
Klor-alkali üretimi	2025
Cıva veya cıva bileşiklerinin katalizör olarak kullanıldığı asetaldehit üretimi	2018

Bölüm II: 5. Maddenin 3. fıkrasına tabi olan işlemler

Cıva kullanılan işlemler	Hükümler
Vinil klorür monomer üretimi	Taraflarca alınacak tedbirler aşağıdakileri kapsar, ancak bunlarla sınırlı değildir: (i) 2010 yılı kullanımı ile karşılaştırıldığında 2020 yılına kadar cıvanın kullanımının birim üretim bazında yüzde 50 oranında azaltılması; (ii) Birincil madencilikten kaynaklanan cıva bağımlılığını azaltmak için tedbirlerin teşvik edilmesi; (iii) Çevreye cıva emisyonlarının ve salımlarının azaltılması için önlemlerin alınması; (iv) Cıva içermeyen katalizörler ve işlemler ile ilgili araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi; (v) Taraflar Konferansının, mevcut işlemlere dayanan cıva içermeyen katalizörlerin teknik ve ekonomik açıdan mümkün olduğunu ortaya koymasından beş yıl sonra cıva kullanılmasına izin verilmemesi; (vi) Tarafları Konferansına, alternatifleri geliştirmek ve/veya tanımlamak ve 21. Madde uyarınca cıva kullanımını aşamalı olarak kaldırmak için gösterdikleri çabalar hakkında rapor verilmesi.
Sodyum veya Potasyum Metilat veya Etilat	Taraflarca alınacak tedbirler aşağıdakileri kapsar, ancak bunlarla sınırlı değildir: (i) Aşamalı olarak kaldırılması hedeflenen cıva kullanımını, mümkün olduğu kadar hızlı ve Sözleşme'nin yürürlüğe girmesinden sonraki 10 yıl içerisinde azaltmak için alınacak tedbirler; (ii) 2010 yılı ile karşılaştırıldığında 2020 yılına kadar emisyonların ve salımlarının birim üretim bazında yüzde 50 oranında azaltılması; (iii) Birincil madencilikten kaynaklanan yeni cıva kullanımının yasaklanması; (iv) Cıva içermeyen işlemler ile ilgili araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi; (v) Taraflar Konferansının, cıva içermeyen işlemlerin teknik ve ekonomik açıdan mümkün olduğunu ortaya koymasından beş yıl sonra cıva kullanılmasına izin verilmemesi; (vi) Tarafları Konferansına, alternatifleri geliştirmek ve/veya tanımlamak ve 21. Madde uyarınca cıva kullanımını aşamalı olarak kaldırmak için gösterdikleri çabalar hakkında rapor verilmesi.

Cıva içeren katalizörler kullanılarak poliüretan üretimi	Taraflarca alınacak tedbirler aşağıdakileri kapsar, ancak bunlarla sınırlı değildir: (i) Aşamalı olarak kaldırılması hedeflenen cıva kullanımını, mümkün olduğu kadar hızlı ve Sözleşme'nin yürürlüğe girmesinden sonraki 10 yıl içerisinde azaltmak için alınacak tedbirler; (ii) Birincil madencilikten kaynaklı cıva bağımlılığını azaltmak için tedbirlerin alınması; (iii) Çevreye cıva emisyonlarının ve salımlarının azaltılması için önlemlerin alınması; (iv) Cıva içermeyen katalizörler ve işlemler ile ilgili araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi; (v) Tarafları Konferansına, alternatifleri geliştirmek ve/veya tanımlamak ve 21. Madde uyarınca cıva kullanımını aşamalı olarak kaldırmak için gösterdikleri çabalar hakkında rapor verilmesi. 5. Maddenin 6. fıkrası bu üretim süreci için geçerli değildir.

Ek C

Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği

Ulusal eylem planları

1. 7. Maddenin 3. fıkrasının hükümlerine tabi olan Taraflardan her biri, ulusal eylem planına aşağıdakileri dâhil eder:

(a) Ulusal hedefler ve azaltma hedefleri;

(b) Ortadan kaldırılacak eylemler:

(i) Bütün cevher birleşimi;

(ii) Amalgamın veya işlenmiş amalgamın açıkta yakılması;

(iii) Konut bölgelerinde amalgam yakılması; ve

(iv) Cıvayı çıkarmadan cıva eklenen tortu, cevher veya atıklar içerisine siyanür sızdırma;

(c) Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği sektörünün kayıt altına alınması veya düzenlenmesini kolaylaştırmak için adımlar atılması;

(d) Kendi toprakları içerisinde zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işleme alanlarında kullanılan cıva miktarları ile cıva kullanılmış uygulamaların temel tahminleri;

(e) Cıva içermeyen yöntemler de dâhil olmak üzere zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işlemesinde emisyonların, salımların ve maruziyetin azaltılmasının teşvik edilmesi için stratejiler;

(f) Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve işlenmesinde kullanılmak üzere yerli ve yabancı kaynaklardan cıva ve cıva bileşiklerinin ticaretinin yönetme ve derivasyonunu önleme stratejileri;

(g) Ulusal eylem planının uygulanmasına ve geliştirilmesine paydaşların dâhil edilmesi için stratejiler;

(h) Zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madencilerinin ve topluluklarının cıvaya maruz kalmasına ilişkin bir halk sağlığı stratejisi. Böyle bir strateji, aynı zamanda, sağlık verilerini toplama, sağlık çalışanları için eğitim ve sağlık kurumları aracılığıyla farkındalığı artırmayı da içermelidir;

(i) Hassas grupların, özellikle çocukların ve çocuk sahibi olma yaşındaki kadınlar, bilhassa hamilelerin zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliğinde kullanılan cıvalara maruz kalmasını önleme stratejileri;

(j) Zanaatkarlık ve küçük ölçekli altın madencilerine ve etkilenen topluluklara bilgi sağlama stratejileri; ve

(k) Ulusal eylem planının uygulanması için bir zaman çizelgesi.

2. Taraflardan her biri, amaçlarını gerçekleştirmek için cıva kullanılmayan zanaatkârlık ve küçük ölçekli altın madenciliği ve piyasaya dayalı mekanizmalar ya da pazarlama araçları için standartların kullanımı veya uygulaması dâhil olmak üzere ilave stratejilere kendi ulusal eylem planında yer verebilir.

Ek D

Cıva ve cıva bileşiklerinin atmosfere emisyonlarının noktasal kaynak listesi

Noktasal kaynak kategorisi:

Kömürle çalışan elektrik santralleri;

Kömürle çalışan endüstriyel kazanlar;

Demir dışı metallerin üretiminde kullanılan İzabe (döküm) ve pişirme işlemleri;[1]

Atık yakma tesisleri;

Çimento klinker üretim tesisleri.

---

[1] Bu Ek'in amacı bakımından "demir dışı metaller", kurşun, çinko, bakır ve endüstriyel altını ifade eder.

Ek E

Tahkim ve uzlaşma usulleri

Bölüm I: Tahkim usulü

Bu Sözleşme'nin 25. Maddesinin 2. fıkrasının (a) bendinde yer alan amaçlar bakımından tahkim usulü aşağıdaki gibidir:

Madde 1

1. Bir taraf, Sözleşme'nin 25. Maddesine göre anlaşmazlığın tahkim yoluyla çözülmesi için diğer bir diğer anlaşmazlık tarafına veya Taraflarına göndereceği yazılı bildirimle tahkim başvurusunu başlatabilir. Bildirim, destekleyici dokümanlar ile birlikte dava dilekçesini içerir. Bu bildirim ayrıca dava konusu ile ilgili olan Sözleşme Maddelerinin yorumu veya uygulaması da dâhil olmak üzere anlaşmazlığı tahkim yoluyla çözümüne ilişkin hususu ifade eder.

2. Davacı Taraf, Tarafların 25. Madde uyarınca anlaşmazlığın tahkim yoluyla çözümü için başvurduklarına ilişkin Sekretarya'yı bilgilendirir. Bu bildirim, Davacı Tarafın yazılı bildirimi, yukarıda 1. fıkrada belirtilen dava dilekçesi ile destekleyici dokümanları da içerir. Sekretarya, bu konuda aldığı bilgileri tüm Taraflara iletir.

Madde 2

1. Bir anlaşmazlığın yukarıdaki 1. Madde uyarınca tahkime gitmesi durumunda bir Tahkim Mahkemesi kurulur. Mahkeme üç üyeden oluşur.

2. Anlaşmazlık halinde bulunan Taraflardan her biri, bir hakem atar ve bu iki hakem, ortak bir karar ile Mahkemenin Başkanlığını yapacak olan üçüncü hakemi belirlerler. İkiden fazla tarafın anlaşmazlıklarında, menfaati aynı yönde olan Taraflar ortak karar ile bir hakem belirlerler. Mahkeme Başkanı, anlaşmazlık halinde bulunan Taraflardan birinin vatandaşı olamaz, Tarafların sınırları içerisinde ikamet ediyor olamaz, bunlardan herhangi biri tarafından çalıştırılıyor olamaz ve söz konusu dava ile herhangi başka bir şekilde ilişkili olamaz.

3. Herhangi bir mevki, ilk atama için belirlenmiş usulde doldurulur.

Madde 3

1. Anlaşmazlık halinde olan Taraflardan biri, Davalı Tarafın anlaşmazlığa ilişkin bildirimini almasından sonraki iki ay içinde bir hakem atamamış ise, diğer Taraf bu atamayı sonraki iki ay içinde yapacak olan Birleşmiş Milletler Genel Sekreterini bilgilendirebilir.

2. Tahkim Mahkemesi Başkanı, ikinci hakemin atanma tarihinden sonraki iki ay içinde belirlenmemiş ise, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri bir Tarafın isteği üzerine, sonraki iki aylık süre içerisinde Mahkeme Başkanı belirler.

Madde 4

Tahkim Mahkemesi, Sözleşme hükümlerine ve uluslararası hukuka uygun olarak kararını verir.

Madde 5

Tahkim Mahkemesinin usul kuralları konusunda anlaşmazlık halinde olan Taraflar aksine bir anlaşmaya varmamış ise, Mahkeme kendi usul kurallarını belirler.

Madde 6

Tahkim Mahkemesi, anlaşmazlık taraflarından birinin talebi üzerine, gerekli geçici koruma tedbirleri önerebilir.

Madde 7

Anlaşmazlık halinde olan Taraflar, Tahkim Mahkemesinin çalışmasını kolaylaştırırlar ve özellikle ellerindeki tüm araçları kullanarak:

(a) İlgili tüm dokümanları, bilgileri ve olanakları sağlarlar; ve

(b) Gerektiğinde, tanıkların veya uzmanların Mahkemeye çağırılmasını ve onları şahitlik yapmasını sağlarlar.

Madde 8

Anlaşmazlık tarafları ve hakemler, Tahkim Mahkemesinin dava sürecinde, aldıkları gizli bilgilerin veya belgelerin gizliliğini korumak ile yükümlüdür.

Madde 9

Mahkeme masrafları, Tahkim Mahkemesince davanın özel şartları nedeniyle başka şekilde belirlenmemişse, anlaşmazlık halinde olan Taraflarca eşit olarak paylaşılır. Mahkeme, tüm masrafların kayıtlarını tutar ve Taraflara bu konuda nihai bir rapor sunar.

Madde 10

Anlaşmazlık ile ilgili konu hakkında hukukun doğası gereği dava sonucundaki karardan etkilenebilecek başka bir Taraf, Tahkim Mahkemesinin izni ile dava sürecine müdahale edebilir.

Madde 11

Tahkim Mahkemesi, anlaşmazlık konusunda doğrudan gündeme getirilen karşı talepleri dinleyebilir ve karara bağlayabilir.

Madde 12

Tahkim Mahkemesinin usul ve esasla ilgili kararları, üyelerinin oy çokluğu ile alınır.

Madde 13

1. Anlaşmazlık halinde olan Taraflardan biri, Tahkim Mahkemesine gelmez veya davada kendini savunmazsa, diğer Taraf dava sürecine devam edilmesi ve kararın verilmesi hususunda talepte bulunabilir. Bir Tarafın mahkemede bulunmaması veya davada kendini savunmaması, dava süreci için engel oluşturmaz.

2. Nihai kararın verilmesinden önce Tahkim Mahkemesi, iddianın maddi delil ve hukuk temeline dayandığına kanaat getirmelidir.

Madde 14

Tahkim Mahkemesi, mahkemenin tam olarak oluşturulduğu tarihten itibaren beş ay içerisinde nihai kararını verir. Mahkeme, gerekli gördüğü takdirde beş ayı geçmeyecek şekilde bu süreyi uzatabilir.

Madde 15

Tahkim Mahkemesinin nihai kararı, anlaşmazlık konusuyla sınırlandırılır ve kararın dayandırıldığı gerekçeler bildirilir. Nihai karar, mahkemeye katılan üyelerin adlarını ve kararın tarihini içerir. Mahkemenin herhangi bir üyesi, farklı veya muhalif fikrini nihai karara ekleyebilir.

Madde 16

Nihai karar, Anlaşmazlık Tarafları için bağlayıcıdır. Sözleşme'nin hüküm ile verilmiş yorumu, 10. Madde kapsamında müdahalede bulunan Taraf için müdahalede bulunduğu husus nispetinde bağlayıcıdır. Nihai karar, anlaşmazlık halinde olan Tarafların temyiz usulüne önceden mutabık kalmamaları durumunda, temyiz edilemez.

Madde 17

Yukarıdaki 16. Maddeye uygun olarak nihai kararın bağladığı Taraflar arasında kararın yorumu veya uygulanış şekli ile ilgili olarak doğabilecek herhangi bir ihtilaf, Taraflardan herhangi biri tarafından kararı veren Tahkim Mahkemesine, karara bağlamak üzere götürülebilir.

Bölüm II: Uzlaşma usulü

Bu Sözleşme'nin 25. Maddesinin 6. fıkrasında yer alan amaçlar bakımından uzlaşma usulü aşağıdaki gibidir:

Madde 1

Anlaşmazlık içinde olan bir tarafın 25. Maddesinin 6. fıkrası neticesinde bir uzlaştırma komisyonu kurma teklifi, bir kopyası diğer anlaşmazlık tarafına veya taraflarına gönderilmek üzere Sekretarya'ya yazılı bir talep olarak gönderir. Sekretarya, tüm Tarafları gecikmeksizin bilgilendirir.

Madde 2

1.Anlaşmazlık halinde olan taraflar aksine bir anlaşmaya varmamışsa, uzlaştırma komisyonu her bir Tarafça atanmış birer üye ve o üyeler tarafından ortak seçilmiş bir Başkan olmak üzere toplam üç üyeden oluşur.

2. İkiden fazla tarafın anlaşmazlıklarında, menfaati aynı yönde olan Taraflar ortak karar ile kendi komisyon üyesini belirlerler.

Madde 3

Anlaşmazlık halinde olan Taraflar, yukarıda 1. Maddede sözü edilen yazılı bildirimin Sekretarya tarafından alınmasından sonraki iki ay içinde bir atama yapmamış ise, bir Tarafın isteği üzerine Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri bu atamayı sonraki iki ay içinde yapar.

Madde 4

İkinci komisyon üyesinin atanmasından sonraki iki ay içinde bir Komisyon Başkanı seçilmemesi durumunda, bir anlaşmazlık tarafının isteği üzerine Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri sonraki iki ay içinde bir Komisyon Başkanı seçer.

Madde 5

Uzlaştırma komisyonu anlaşmazlık halinde olan taraflara dostane bir çözüme varmaları için bağımsız ve tarafsız bir şekilde yardımcı olur.

Madde 6

1. Uzlaştırma komisyonu, anlaşmazlık taraflarının ifade edebileceği hızlı bir çözüm talebi de dâhil olmak üzere davanın koşullarını tümüyle dikkate alarak uygun gördüğü şekilde uzlaşma sürecini gerçekleştirebilir. Anlaşmazlık içindeki taraflar aksine bir anlaşmaya varmamışlarsa, uzlaştırma komisyonu kendi usul kurallarını belirleyebilir.

2. Uzlaşma komisyonu, uzlaşma süreci sırasında herhangi bir zamanda, anlaşmazlığın çözümü için teklif veya tavsiyelerde bulunabilir.

Madde 7

Anlaşmazlık tarafları, uzlaşma komisyonu ile işbirliği yaparlar. Özellikle, komisyonun yazılı materyalleri sunma, delil sunma ve toplantılara katılma taleplerine uymaya gayret gösterirler. Taraflar ve uzlaştırma komisyonu üyeleri, uzlaşma sürecinde aldıkları gizli bilgilerin veya belgelerin gizliliğini korumak ile yükümlüdür.

Madde 8

Uzlaştırma komisyonu, kararlarını üyelerinin oy çokluğuyla alır.

Madde 9

Anlaşmazlık hâlihazırda çözülmemiş ise, uzlaştırma komisyonu, kurulduktan sonra on iki ay içerisinde anlaşmazlıkların çözümüne yönelik tavsiyeler içeren anlaşmazlık taraflarınca iyi niyetle incelenecek nihai bir rapor hazırlar.

Madde 10

Uzlaştırma komisyonunun kendisine yönlendirilen herhangi bir meseleyi ele alma yetkisine sahip olup olmadığı konusunda herhangi bir anlaşmazlık, komisyon tarafından kararlaştırılır.

Madde 11

Uzlaşma komisyonunun masrafları, aksi görüş birliği bulunmadıkça, anlaşmazlığın tarafları tarafından eşit olarak paylaşılır. Komisyon, tüm masrafların kayıtlarını tutar ve anlamazlık taraflarına bu konuda nihai bir rapor sunar.

www.unep.org

Birleşmiş Milletler Çevre Programı

P.O. Box 30552 - 00100 Nairobi, Kenya

Tel.: +254 20 762 1234

Fax: +254 20 762 3927

E-posta: uneppub@unep.org
www.unep.org

www.mercuryconvention.org

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development "The future we want", which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development's reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States' respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and

countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party's other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1
Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2
Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) "Artisanal and small-scale gold mining" means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;

(b) "Best available techniques" means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:

(i) "Best" means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;

(ii) "Available" techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and

(iii) "Techniques" means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;

(c) "Best environmental practices" means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;

(d) "Mercury" means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);

(e) "Mercury compound" means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;

(f) "Mercury-added product" means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;

(g) "Party" means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;

(h) "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;

(i) "Primary mercury mining" means mining in which the principal material sought is mercury;

(j) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and

(k) "Use allowed" means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:

(a) References to "mercury" include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and

(b) "Mercury compounds" means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:

(a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or

(b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or

(c) Mercury-added products.

3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.

4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

5. Each Party shall:

(a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;

(b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

6. Each Party shall not allow the export of mercury except:

(a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:

(i) A use allowed to the importing Party under this Convention; or

(ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or

(b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:

(i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and

(ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.

7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.

8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).

9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

Article 4
Mercury-added products

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in

Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human

health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 7;

(b) The information made available pursuant to paragraph 4; and

(c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.

2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.

5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:

(a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;

(b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and

(c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.

6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 9;

(b) The information made available under paragraph 4; and

(c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an "exemption", by notifying the Secretariat in writing:

(a) On becoming a Party to this Convention; or

(b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date

upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party's need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

(a) A list of the Parties that have one or more exemptions;

(b) The exemption or exemptions registered for each Party; and

(c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

(a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;

(b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and

(c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7
Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8
Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Emissions" means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;

(b) "Relevant source" means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to

identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

(c) "New source" means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:

(i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or

(ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Emission limit value" means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", emitted from a point source.

3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.

5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:

(a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;

(d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;

(e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.

6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.

8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and

(b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.

9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);

(b) The methodology for preparing inventories of emissions.

10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9
Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Releases" means releases of mercury or mercury compounds to land or water;

(b) "Relevant source" means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;

(c) "New source" means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Release limit value" means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", released from a point source.

3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.

4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:

(a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;

(b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

(c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.

4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel

Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.

2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:

(a) Consisting of mercury or mercury compounds;

(b) Containing mercury or mercury compounds; or

(c) Contaminated with mercury or mercury compounds,

in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.

3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:

(a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;

(b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);

(c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.

4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).

5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12
Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.

2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:

(a) Site identification and characterization;

(b) Engaging the public;

(c) Human health and environmental risk assessments;

(d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;

(e) Evaluation of benefits and costs; and

(f) Validation of outcomes.

4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.

2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.

3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity-building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.

4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.

5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.

6. The Mechanism shall include:

(a) The Global Environment Facility Trust Fund; and

(b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.

7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global

Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.

8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.

10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.

11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.

12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.

2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.

3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.

4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:

(a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;

(b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and

(c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.

5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.

2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.

4. The Committee may consider issues on the basis of:

(a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;

(b) National reports in accordance with Article 21; and

(c) Requests from the Conference of the Parties.

5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.

6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16
Health aspects

1. Parties are encouraged to:

(a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;

(b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;

(c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and

(d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.

2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:

(a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and

(b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17
Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:

(a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

(c) Information on technically and economically viable alternatives to:

(i) Mercury-added products;

(ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and

(iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;

including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and

(d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.

2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.

3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.

5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:

(a) Provision to the public of available information on:

(i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;

(ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;

(iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;

(iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and

(v) Activities to meet its obligations under this Convention;

(b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health

and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.

2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19
Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:

(a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;

(b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

(c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;

(d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);

(e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;

(f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and

(g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20
Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.

2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.

3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.

4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21
Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.

2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22
Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.

2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.

3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:

(a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

(b) Reports submitted pursuant to Article 21;

(c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15; and

(d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23
Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.

3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:

(a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;

(b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;

(c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;

(d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;

(e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and

(f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.

6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international,

governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24
Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Secretariat shall be:

(a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;

(b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;

(c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;

(d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;

(e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;

(f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.

4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25
Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26
Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.

4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.

5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties

that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.

2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.

3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:

(a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1–3 of Article 26;

(b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and

(c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).

4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into

force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.

5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28
Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.

2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29
Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30
Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration

organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.

4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.

5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31
Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32
Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33
Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34
Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35
Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

ANNEXES

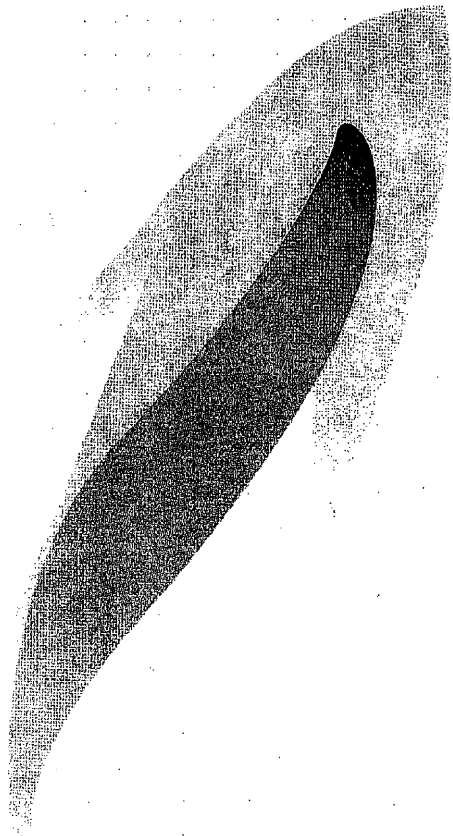

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

(a) Products essential for civil protection and military uses;

(b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;

(c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;

(d) Products used in traditional or religious practices; and

(e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	**Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)**
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020

Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: (a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; (b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp	2020
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: (a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp (b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp (c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp	2020
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available[1/]	2020
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available: (a) barometers; (b) hygrometers; (c) manometers; (d) thermometers; (e) sphygmomanometers.	2020

[1/] The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	Provisions
Dental amalgam	Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list: (i) Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration; (ii) Setting national objectives aiming at minimizing its use; (iii) Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration; (iv) Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration; (v) Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices; (vi) Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration; (vii) Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration; (viii) Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form; (ix) Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.

Annex B

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	Phase-out date
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	Provisions
Vinyl chloride monomer production	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; (ii) Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.

Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; (iii) Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Production of polyurethane using mercury containing catalysts	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iii) Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (iv) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:

(a) National objectives and reduction targets;

(b) Actions to eliminate:

(i) Whole ore amalgamation;

(ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;

(iii) Burning of amalgam in residential areas; and

(iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;

(c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;

(d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;

(e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;

(f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;

(g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;

(h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy

should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;

(i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;

(j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and

(k) A schedule for the implementation of the national action plan.

2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

Annex D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

Coal-fired power plants;

Coal-fired industrial boilers;

Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals; [1/]

Waste incineration facilities;

Cement clinker production facilities.

[1/] For the purpose of this Annex, "non-ferrous metals" refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

Annex E

Arbitration and conciliation procedures

Part I: Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and

(b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.

2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.

2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

BEYAN

Türkiye Cumhuriyeti, 30 uncu maddenin 5 inci fıkrası uyarınca, Sözleşme ekinde yapılacak herhangi bir değişikliğin Türkiye Cumhuriyeti için ancak onay, kabul, tasvip veya katılma belgesinin tevdii ile yürürlüğe gireceğini beyan eder.

DECLARATION

The Republic of Turkey hereby declares, pursuant to Article 30, paragraph 5, that any amendment to an Annex to the Convention shall enter into force for the Republic of Turkey only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession with respect thereto.